

Měli byste Dodržujte Boží svaté dny nebo démonické prázdniny?

Víte, odkud různé svátky a svátky od?

*„Když nastal den letnic bylo úplně přišel, byli všichni jednomyslně
na jednom místě.“ (Skutky 2: 1)*

Bob Thiel, Ph.D.

Měli byste Dodržujte Boží svaté dny nebo démonické prázdniny?

Podle Bob Thiel, Ph.D.

Jsou Boží svátky jsou uvedeny v Bibli?

Které dny Ježíš udržet?

Které dny se apoštolové udržet?

Které dny se brzy Kristovi následovníci udržet?

Myslíte si, pozorovat nějaké prázdniny?

Víte, odkud přišli?

Víte, proč jste vy a ostatní je mohou pozorovat?

Proved'te některé z nich náboženské konotace?

Možná budete pozorovat démonické dovolenou?

Záleží na tom, co s Bohem dny můžete nechat?

Pokud si myslíte, že jste křesťan, jste možná slaví démonické či pohanské ty, které by Ježíš odsuzují? Pokud tomu tak je, nemá pravdu záležitost natolik, aby vám, že bude následovat Ježíše na to?

ISBN 978-1-940482-17-0

Copyright © 2016/2017 by Nazarene Books. Edition 2.2. Produced for the Continuing Church of God and Successor, a corporation sole. PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

kredity: fotografie pořízené při letnicích na Novém Zélandu Joyce Thiel pokrytí. Různé překlady bible jsou použity; kde je uveden žádný název ani zkratka, pak New King James Version (NKJV) je citován (Thomas Nelson, Copyright © 1997; používá se svolením).

Obsah

- 1. svátky vs. Populární prázdniny**
- 2. Pesach: Je to jen o Kristově smrti?**
- 3. Noc je třeba dodržovat a dny nekvašených chlebů**
- 4. Letnice: Pravda o své povolání a neuvěřitelný dar Boží**
- 5. Svátek trumpet: Kristova návratu a událostí, které vedly k tomu**
- 6. Den smíření: Satan dostane vyhnal**
- 7. Svátek stánků: náznak toho, co Světová vypadá podobně za Kristova panování**
- 8. Poslední velký den: Boží úžasný plán spásy pro lidstvo**
- 9. Chybné překlady a sobota**
- 10. přebalených démonické prázdniny**
- 11. Boží svátcích nebo lži?**

svatý den kalendář

Kontaktní informace

Poznámka: Tato kniha je překladem z anglického originálu vytvořeným umělou inteligencí, a proto některé výrazy nemusí zcela odpovídat originálu, doufáme však, že se mu co nejvíce přibližují. Anglická verze je zdarma k dispozici online na adrese www.ccog.org.

1. svátky vs. Populární Dovolená

Z nesčetných kteří vyznávají křesťanství, prakticky všichni pozorovat některé dovolenou nebo svátcích.

Měli byste dodržovat Boží svátcích nebo démonické dovolenou?

Vypadá to, že jednoduchá otázka s jednoduchou odpověď. A pro ty, kteří chtějí věřit Bibli, namísto různých davy, to je.

Kde se Holy dny a svátky pocházejí? Mají pocházejí z Bible nebo jsou spojené s tradičními pohanskými / démonické pozorování?

Pokud si myslíte, že jste křesťan, opravdu víte, co dny, pokud vůbec, měli byste mít, a proč?

Tato krátká kniha se zaměřuje na ročních biblickými svátky a nemá informace o některých ročních prázdnin, které jiní pozorovat.

Slovo *Dovolená*

Podle slovníku Webster, světový svátek původně pochází ze staré angličtiny hāligdæg. Navzdory tomu, co lidé nyní si myslí, že tento pojem nebyl ve skutečnosti znamená volno mít prázdniny dovolenou znamenalo svátek.

Samozřejmě, že ne všechny ‚prázdniny‘ byly určeny jako náboženských svátcích. Státní svátky nebyly nutně považován za náboženský, a dokonce Ježíš zřejmě pozorovat jednu nebo více z nich (Jan 10: 22-23).

Co se týče Ježíš jde, Bible konkrétně zaznamenává, že Všiml si biblické svátky a festivaly, jako Pesach (Lukáš 2: 41-42; 22: 7-19), pastva pro svatostánky (John 7: 10-26), a Poslední velký den (John 7: **37-38**; 8: 2). V Novém zákoně poukazuje na Ježíšových apoštolů udržují beránka (1 Korintským 5: 7), Dny nekvašených chlebů (Skutky 20: 6; 1 Korintským 5: 8), Letnice (Skutky 2: 1-14), trumpety a stánků (srovnej Leviticus 23: 24,33-37; Acts 18:21, 21: 18-24, 28:17), a Den smíření (Sk 27: 9).

Bible nikdy ukazuje, že Ježíš ani apoštolové pozorovat náboženské svátky, jako ty, které pohanští Římané důsledně dodržovány. Přesto

mnoho lidí, kteří tvrdí, křesťanství jako jejich náboženství pozorovat verze náboženských svátků, které pocházejí ze zdrojů mimo Bibli.

By měly být uchovávány?

Prorocství Bible, že přijde doba, kdy lidé všech národů bude mít Boží svátků nebo podléhá suchem a epidemiemi (Zachariáš 14: 16-19). Vzhledem k tomu, že je tomu tak, neměla bys zvážit, zda byste měli dělat tak teď?

Přečtete si tuto knihu v plném rozsahu nejméně dvakrát. Určité výhrady, že některé z nich získané o tom, co ukazuje Bible jsou řešeny v rámci ní. Dvojitý-read snad odpovídat na další závažné otázky, které můžete mít.

Prosím, zkuste studovat toto téma se skutečně otevřenou myslí. Je přirozené, že všechny lidi, když nejsme na pozoru proti tomu, aby se podívat na jakýkoli předložení těchto každoročních svátky v duchu předsudků. Bible učí, že „Ten, kdo odpoví na otázku, než ji vyslechne, je pošetilost a hanba pro něj“ (Příslaví 18:13), takže se jako Bereans starých aby zjistili, zda tyto věci jsou zde tak (Sk 17:10 -11).

Pojďme se tedy na ochotnou podřízenosti Bohu a Jeho vůli, s přinesly srdce zbavený předsudků, s otevřenou myslí toužit po pravdě více než svým vlastním způsobem, třásl před posvátným a svatým Božím slovem (Iz 66: 2), prosí Boha pokorně pro směr svého svatého Ducha. A v této modlitbě, submisivní, ochotný, ale pečlivém a opatrném postoji, studovat tuto záležitost - dokázat všechno (srov 1 Tesalonickým 5:21 NBK / DRB).

Boží festivaly a svátky

Věděli jste, že Boží festivaly jsou uvedeny v Bibli? I když by to mělo být zdravý rozum, mnozí si neuvědomují, že tomu tak je, ani kde je hledat v Písmu.

Kromě toho, jeden problém s nimi je, že jsou založeny na jiné kalendáře, než si většina lidí nyní používají. Boží kalendář je v podstatě měsíční solární jedna. Které vám pomohou lépe pochopit načasování Božích svátky, podívejte se na následující graf porovnání biblického kalendáře a římské (gregoriánský) kalendář (nespadají na stejný římské kalendářní den každý rok):

(Moderní římský kalendář se svátky je uveden na konci této brožurky je.)

Měsíc	Počet	Délka	civilní ekvivalent
Abib/Nisan	1	30 dny	březen - duben
Ziv/Iyar	2	29 dny	duben - Smět
Sivan/Siwan	3	30 dny	Smět - červen
Tammuz	4	29 dny	červen - červenec
Av/Ab	5	30 dny	červenec - srpen
Elul	6	29 dny	srpen - září
Ethanim/Tishri	7	30 dny	září - říjen
Bul/Cheshvan	8	29 or 30 dny	říjen - listopad
Kislev	9	30 or 29 dny	listopad - prosinec
Tevet	10	29 dny	prosinec - leden
Shevat	11	30 dny	leden - Únor
Adar	12	30 dny	Únor - březen

(Také v biblických „přestupném roce“ je tu další měsíc nazvaný Adar 2)

Pokud jde o Boží svátky, pojďme nejprve začít s odkazem v knize Genesis, ukazující jak protestant a katolické překlady:

¹⁴ Potom Bůh řekl: „Budiž světla na obloze oddělit den od noci. Budou znamení a bude znamenat náboženské slavnosti, dny a roky. (Genesis 01:14, Boží slovo Translation, GWT)

Řekl ¹⁴ Bůh, „Budiž světlo v nebeské klenby, aby den od noci rozdělit, a ať ukazují, festivaly, dny a roky. (Genesis 1:14, New Jerusalem Bible, NJB)

Hebrejské slovo *sekat* 'v 14. verši odkazuje na náboženské svátky.

Věděli jste, že Bible hovoří o existenci náboženských slavností ve své první knize? Kniha žalmů také potvrzuje, to je v podstatě důvod, proč Bůh stvořil měsíc:

¹⁹ Učinil měsíc označit festivaly (Žalm 104: 19, Holman Christian Standardní Bible)

Je to něco, co předtím slyšel?

Jaké jsou náboženské slavnosti, že „světla na obloze“ Bůh postavil tam byly příležitosti?

No, tam je jedno místo v Bibli, kde jsou uvedeny všechny svátky (*sekat* ') a některé světla jsou zmíněny.

To je v části Bible, který mnozí přejí, aby přehlédnout, nebo uzavřít byla provedena ihned v celém rozsahu. Následující je zobrazen z New American Bible (NAB), římského katolíka překladu (NAB je použit níže, protože většina protestantů následovat římské církve ohledně mnoha dnech dělají a nedodrží, navzdory tomu, co bible řekne):

² ... Následující jsou slavnosti Hospodinovy, kterou vyhlásí svátky. To jsou mé slavnosti:

³ Po dobu šesti dnů může být provedena práce; Ale sedmý den je sobota odpočínutí, deklarovaným svatý den; Nebudeš dělat žádnou práci. Je to Hospodinův den odpočinku, ať jste přebývat.

⁴ To jsou slavnosti Hospodinovy, svátcích které se v jejich řádném termínu deklarují. ⁵ Velikonoční Hospodinův připadá na čtrnáctého dne prvního měsíce, v soumraku. ⁶ Patnáctý den tohoto měsíce bude Hospodinův Svátek nekvašených chlebů. Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. ⁷ Na první z těchto dnů

budete mít deklarován svátek; Nebudeš dělat žádnou těžkou práci. (Leviticus 23: 2-7, NAB)

¹⁵ Počínaje den po sobotě, ode dne, kdy vám přinese hromádku na nadmořské výšce, musí se spolehnout sedm plných týdnů; ¹⁶ budeš počítat do dne po sedmém týdnu, padesát dnů. (Leviticus 23: 15-16, NAB)

²⁴ ... V první den sedmého měsíce budete mít den odpočinku odpočinku, trubku výbuchů jako připomínka, deklarovaném svatý den; (Lv 23:24, NAB)

Uvedl ²⁶ Hospodin Mojžíšovi: ²⁷ Nyní je desátý den sedmého měsíce bude Den smíření. Budete mít deklarován svátek. Budeš Ponižte a nabízejí obět Hospodinu. ²⁸ Toho dne nebudete dělat žádnou práci, neboť je to Den smíření, kdy se vykoupení z vás před Hospodinem, svého Boha. ²⁹ Ti, kteří nemají pokoří v tento den, bude vyobcován z lidu. ³⁰ Když někdo dělá nějakou práci na tento den, budu odstranit tuto osobu z prostředku lidu. ³¹ Nebudeš dělat žádnou práci; To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení, ať jste přebývat; ³² Je sobota odpočinutí pro vás. Budeš pokoří sami. Počínaje večer devátého měsíce, musí si udržet svoji sobotu od večera až do večera.

³³ Hospodin řekl Mojžíšovi: ³⁴ Mluv k Izraelcům: Každého patnáctého dne sedmého měsíce bude Hospodinův Svátek stánků, které budou pokračovat po dobu sedmi dnů. ³⁵ Na první den byla prohlášena za svátek, bude vám dělat žádnou těžkou práci. ³⁶ Po sedm dní budeš nabízejí obět Hospodinu, a osmého dne budete mít deklarován svátek. Budeš nabízejí obět Hospodinu. Je to festival zavírání. Nebudeš dělat žádnou těžkou práci.

³⁷ To proto jsou slavnosti Hospodinovy ... (Leviticus 23: 26-37, NAB)

Bible jasně uvádí Boží festivaly a Boží svátcích. Přesto většina lidí, kteří tvrdí, že jsou křesťanská nejsou skutečně udržet svátcích, že Bůh prikazuje.

Poznámka: Celodenní v Bibli běžel od západu k západu (Genesis 1: 5; Leviticus 23:32; Dt 16: 6; 23:11; Joshua 8: 9; Mark 01:32), není od půlnoci do půlnoc jako dny jsou počítány dnes. Také si všimněte, že zatímco tam jsou aspekty obřadů spojených s svátky ve Starém zákoně, které byly změněny pro křesťany jako nový zákon pomáhá clear- např Matouš 26:18, 26-30; Židům 10: 1-14 - skutečností je, že v těchto dnech a festivaly stále existují a byly drženy raných křesťanů, včetně těch pohanů.

Jsme v Continuing Church of God zachovat stejné biblické svátky, že Ježíš svým učedníkům a jejich věrní stoupenci vedeny, včetně pohanských křesťanských vůdců, jako je Polycarp Smyrna. Držíme jim způsobem, že časné a pozdější křesťané na ně. To se liší v některých ohledech liší od stejných základních dní, že Židé udržují, protože Židé nepřijímají učení novozákonní o tom, co všechny tyto dny znamenají nebo jak mají být křesťany.

Mnoho křesťanů, že dodržují Boží festivaly si uvědomit, že biblické svátky směřovat první a druhý příchod Ježíše, stejně jako pomoc obrázková Božím plánu spásy.

2. Pesach: Je to jen o Kristově smrti?

Křesťané by měli držet beránka?

Jak mnozí jsou si vědomi, že Izraelci se specificky řečeno pozorovat beránka v knize Exodus. Rodiny bral dobytče, bez vady (Exodus 12: 5), k oběti (Exodus 12: 3-4). Jehně byla obětována čtrnáctého za soumraku (Exodus 12: 6), a některé z jeho krve byl umístěn na dveře z rodiny doma (Exodus 12: 7).

Ti, kteří podnikli kroky Bůh nařídil byly „přešel“ ze smrti, zatímco Egyptané, kteří neměli to nebyli (Exodus 12: 28-30).

Jako lidé si uvědomuje, Ježíš stále pesach ročně (Exodus 13,10) z dob svého mládí (Lukáš 2: 41-42) a po celou dobu svého života (Lukáš 22:15).

Beránka byla pozorována čtrnáctého dne měsíce prvního měsíce (Lv 23: 5, s názvem ABIB v Dt 16: 1 nebo v Nisan Ester 3: 7). Vyskytuje se v jarním období roku.

Ačkoli Ježíš změnil několik praktiky s ním spojené (Lukáš 22: 19-22; Jan 13: 1-17), náš Spasitel také řekl svým učedníkům, aby jej (Lukáš 22: 7-13). Také Nový zákon, je jasné, že proto, že Ježíšovy oběti, zabíjení ovcí a dávat krev na veřeje (Exodus 12: 6-7), není už potřeba (viz Židům 7: 12-13,26-27; 09:11 -28).

Apoštol Pavel výslovně učil, že křesťané byli udržet beránka v souladu s Ježíšovým návodem (1 Korintským 5: 7-8; 11: 23-26).

Bible učí, že Ježíš „byl předurčen ještě před založením světa“ (1 Petr 1:20), aby „Beránek zabitý od počátku světa“ (Zjevení 13: 8). Tak Boží plán spásy skrze Jeho svátích a festivalech, mimo jiné Ježíš bytí „velikonoční beránek,“ byl znám dříve, než lidé byli umístěni na planetě. To je důvod, proč některé z nebeských těles byly umístěny v nebi, aby bylo možné

vypočet je!

Skoro všechny církve uznávají, že Bible učí, že Ježíš splnil něco spojeného s Pesach, když byl zabit.

Najdeme provozování této velké oběti dokonce popsána v rajské zahradě. Poté, co byl Ježíš prorokoval (Genesis 3:15), Bůh zabil zvíře (pravděpodobně jehněčí nebo kozi), aby bylo možné pokrýt nahotu (reprezentaci typu hříchu v tomto výskytu) Adama a Evy se svými vzhledy (Genesis 03:21). Vidíme také tento princip provozu obětí, když Abel obětoval beránka ze stáda svého (Genesis 4: 2-4).

Slavný Velikonoce ve dnech Mojžíše ukázal vysvobození synů Izraele z Egypta (Exodus 12: 1-38). Mojžíš zaznamenal Boží pokyny o tom, stejně jako kalendář (Genesis 1:14, 2: 1, Exodus 12: 1) a jeho hody (Leviticus 23). Velikonoce v podstatě stal prvním z těchto událostí ročně vyobrazují Božím dětem Jeho velký plán záchrany.

Ve Starém zákoně, velikonoční snímku vysvobození z otroctví Egypta a Božího zásahu. Ale prorocky bylo také dívat se k okamžiku, kdy by Ježíš přijde a bude náš velikonoční beránek (1 Korintským 5: 7). Beránek Boží, který přišel do odnášet hříchy světa (John 1:29; srov 3: 16-17).

Na Ježíšova poslední Pesach jako lidské bytosti, pokračoval, aby ji udrželi v době pozdního večera a řekl svým učedníkům, aby jej (Lukáš 22: 14-19; srov Jan 13: 2,12-15) a na ¹⁴ Nisan / Abib (srov Luke 22:14; 23: 52-54).

Ježíš se však změnilo některé praktiky spojené s jeho dodržováním. Ježíš učinil nekvašený chléb a víno je nedílnou součástí Pesach (Matouš 26:18, 26-30) a přidal praxi mytí nohou (Jan 13: 12-17).

Ježíš v žádném učil, že to nemělo být roční Pesach, ani ho změnit denní dobu svého pozorování do nedělního rána, jako ti, kteří následují řecko-římské tradice dělat. Dokonce i řecká ortodoxní vědci přiznávají, že 1. a 2. století křesťané stále pesach v noci (Calivas, Alkiviadis C. The Origins of Pascha and Great Week - Part I. Holy Cross Orthodox Press, 1992), jako bychom v Continuing Church of God dělat v 21. století. Pesach je pouze třeba vzít řádně pokřtěných křesťanů (srov 1 Kor 11: 27-29; Ř 6: 3-10 Exodus 12:48; čísla 9:14).

Pravděpodobně třeba dodat, že římská církev (stejně jako mnoho z jeho protestantských potomků) oficiálně učí, že drží beránka, ale volat to v angličtině něco jiného a nedrží ji jako Ježíš (Catechism of the Catholic Church. Doubleday, NY 1995, p. 332).

Víno, ne hroznová šťáva

Navzdory skutečnosti, že Ježíš proměnil vodu ve víno (John 2: 3-10) a řecký termín používaný v Novém zákoně (Oinos) odkazuje na víno (viz 1. Timoteovi 3: 8), ty různé tvrdí, že to bylo z hroznových šťáva, a ne víno, která byla použita pro Pesach. Židé, sami však použít víno na Pesach (Hirsch EG, Eisenstein JD. Wine. Jewish Encyclopedia. 1907, pp. 532-535).

Jak víme, že hroznová šťáva se v žádném případě použita Ježíšem?

Hrozny jsou obvykle sklízeti kolem září a Pesach je obvykle v římské kalendářním měsíci zvaném duben. V Ježíšově době, neměli moderní sterilizace nebo chlazení. Z tohoto důvodu, hroznová šťáva by se zkazil v době mezi sklizní a Pesach.

Jiní si všimli, že to bylo nemožné pro Židy byly uloženy hroznovou šťávu tak dlouho (Cf. Kennedy ARS. Hastings Bible Dictionary. C. Scribner Son's, 1909 p. 974). Z tohoto důvodu by byly použity pouze víno, které mohou zůstat nedotčená i pro mnoho let. (Požívání alkoholu, jako víno, je schválen svátek stánků v Dt 26:14, ale není nutné.)

Křesťané jsou nebýt „opilý s vínem, kde je nadbytek“, jak píše Pavel (Efezským 5:18, KJV). Jen velmi malá vína v běžně konzumovaných při Pesach (asi lžičku plné nebo méně).

Pesach byl na ¹⁴. ne ¹⁵.

Někteří byli zmateni o datu biblického Pesach.

Bible učí, že to mělo být na ¹⁴ den prvního měsíce Božího kalendáře (Leviticus 23: 5).

V ⁶. verši Exodus kapitoly 12, která uvádí, že jehněčí má být zabit „za soumraku“ (GWT a Jewish Publication Society překlady). 8. zasedání verš říká, že mají jíst maso, které v noci. Je třeba pečené a jedl, že v noci. A, ano, jako ten, kdo zabil jehňata, jeden může snadno zabít, pečení, a jíst beránka „z prvního roku“ (Exodus 12: 5), mezi západem slunce a půlnocí-což je v podstatě to, co Izraelci udělali na zaznamenané Pesach v Exodu 12. A technicky, museli až do rána, aby jedli to za Exodus 12:10. Nyní Bible je jasné, že andělský velikonoční došlo k „té noci“ (Exodus 12:12), ve stejné noci na ¹⁴.

Bible učí, že Ježíš byl jen aby byl obětován jednou (1 Petr 3:18; Židům 9:28, 10: 10-14). V Novém zákoně, je jasné, že Ježíš držel konečný beránka (Lukáš 22: 14-16), a byl zabit. Bible ukazuje, že Ježíš byl odstraněn z kůlu před 15^{tis.} Proč? Vzhledem k tomu, ^{15.} byl „vysoký den“ (John 19: 28 až 31), zejména první den přesnic (Leviticus 23: 6). Z tohoto důvodu, Ježíš držel a splnil beránka na 14^{tis.}

Rané historie kostela také zaznamenává, že Velikonoce se udržuje na 14th z měsíce Nisan věrnými židovských a nežidovských křesťanských vedoucích v první, druhé a třetí století (Eusebius, církevní historie, Kniha V, kapitola 24), a že to bylo drženo ve večerních hodinách (Calivas).

Rané historie kostela také zaznamenává, že Velikonoce se udržuje na 14th z měsíce Nisan věrnými židovských a nežidovských křesťanských vedoucích v první, druhé a třetí století (Eusebius. Church History, Book V, Chapter 24), a že to bylo drženo ve večerních hodinách (Calivas).

symbols, a význam (viz velikonoční sekci v kapitole 10).

Bible jasně učí, že Ježíš Kristus byl velikonočního beránka obětoval pro nás, že jsme udržet tuto slavnost s přesnicích:

⁷ vyklidit staré kvasnice, takže se může stát čerstvá várka těsta, jelikož jste nekvašený. Pro náš velikonoční Beránek, Kristus, byl obětován. ⁸ Proto se pojďme slavit svátek, ne se starým droždí, kvasu zlosti a špatnosti, ale s přesnicích upřímnosti a pravdy. (1 Kor 5: 7-8, NAB)

Všimněte si, že svátek má být udržována v přesnicích upřímnosti a pravdy. Apoštol Pavel si uvědomil, že Ježíš byl náhradou za velikonočního beránka, který používal židovské osoby. On také učil, že křesťané by měli nadále zachová beránka.

Ale v podstatě, jak jsou křesťané, jak to udělat?

Apoštol Pavel vysvětluje:

²³ Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také předal: že Pán Ježíš v tu stejnou noc, v níž byl zrazen, vzal chléb; ²⁴ a když vzdal díky, to mu zlomil a řekl: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo, které se za vás láme,. To činite na mou památku“ ²⁵ Stejným způsobem se

také vzal kalich po večeři, a řekl: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi. To ano, tak často, jak budete pít, na mou památku.“²⁶ Neboť kdykoli byste jedli tento chléb a pili tento kalich, zvěstujeme Pánovu smrt, dokud on nepřijde. (1 Kor 11: 23-29)

Takže, apoštol Pavel učí, že křesťané byli udržet beránka způsobem, že Ježíš pozorované svým posledním pesach s chlebem a vínem. A to bylo v noci jako připomenutí nebo památník - památník je roční, není týdenní akce.

Katechismus katolické církve správně poznamenává, že „Ježíš si vybral čas Pesach ... vzal chléb, ... lámal to“, a také dal ji ke konzumaci.

To je popsána v Bibli, že Ježíš porušil nekvašené chleby a podal ji svým následovníkům k jídlu. Ježíš prošel víno svým následovníkům pít malé množství. Jsme v Continuing Church of God modlit, přestávka a distribuovat nekvašené chleby, a distribuovat víno pro své věrné následovníky k sežrán. Zatím, římská církev (stejně jako mnoho dalších) již neláme nekvašené chleby (používá celý ‚hostitel‘), ani obvykle nedistribuuje víno svým následovníkům k pití (distribuce vína je považována za volitelnou církví Říma, a to je často není provedeno v protestantských církvích).

A co "Jak často ... zvěstujete?

Jak často by měla být přijata Pesach?

Ježíš řekl: „Neboť tak často, jak jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujeme Pánovu smrt, dokud on nepřijde.“

Se domnívají, že je Ježíšova *smrt*, že to připomíná.

Kristova smrt nás smiřuje s Bohem (Římanům 5:10) a Ježíš dal svůj život pro naši spásu (Jan 3: 16-17; Žd 5: 5-11). Jeho smrt nás učí, že křesťané nejsou mít hřích vládu nad našimi smrtelná těla (Římanům 6: 3-12). Křesťanské Velikonoce je *každoroční* vzpomínky Ježíšovy smrti.

Ježíš neřekl dělat tento obřad tak často, jak si přejete, jen to, že když to uděláte, budete prohlašovat jeho smrti. Řecký termín pro často v 1.

Korintským 11:26, *hosakis* se používá jeden další čas v Novém zákoně. To neznamená, že tak často, jak si přejete, POKUD řecký výraz pro „toužíte,“ *Thelo* nebo *ethelo*, je také k dispozici (což je ve Zjevení 11: 6; jediná další místa v Bibli tento konkrétní termín je používán). Nicméně, protože to není k dispozici v 1. Korintským 11:26, Paul NENÍ nám říká pozorovat Pánovu beránka tak často, jak si přejeme, ale když jsme ho pozoruje na Pesach, to není jen

obřad, to ukazuje Kristovu smrt.

Kromě toho Pavel napsal toto:

²⁷ Proto ten, kdo jí tento chléb a pil kalich Páně nehodně, bude vinen tělem a krví Páně. ²⁸ Ale ať člověk prověří sám sebe a takto ať jí z chleba a pití z šálku. ²⁹ Nebo kdož jí a pije nehodně, jí a pije soud pro sebe, ne náročné tělo Páně. (1 Kor 11: 27-29)

Paul je jasně učí, že aby tento chléb a víno, jeden musí zkoumat sám. Deleavening který má doprovázet Pesach nám pomáhá soustředit se na své chyby a hříchy, a tím přispívá k dosažení tohoto příkazu od Pavla zkoumat sami. Jako deleavening může trvat mnoho úsilí, to také podporuje koncept roční vyšetření (lidé nebyli odstranění kvasu každý den nebo týden).

Nový zákon zaznamenává, že Ježíš i Pavel učil pozorovat beránka v křesťanském způsobem. A to bylo každoroční pozorování.

mytí nohou

Mytí nohou pomáhá ukázat pokoru a že dokonce i Kristovi následovníci ještě mívají oblasti, které musí být očištěn (viz Jan 13:10).

Ježíš učil, že Jeho následovníci by se to následujícím způsobem:

¹³ Zavolej mi učitel a Lord a řeknete dobře, tak jsem. ¹⁴ Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, je také umývat jeden druhému nohy. ¹⁵ Dal jsem vám příklad, že byste měli dělat, když jsem učinil vám. ¹⁶ Amen, pravím vám, sluha není větší než jeho

pán; ani ten, kdo je poslán větší než ten, kdo ho poslal. ¹⁷ Znáte-li tyto věci, blahoslavení jsou ti, když se do nich. (John 13: 13-17)

Relativně málo těch, kteří vyznávají křesťanství umývat nohy jako Ježíš řekl k tomu.

Ale my v Continuing Church of God následovat Ježíšova pokynů na to každý rok.

Zdrojů mimo Písma

Není to jen v Bibli, že vidíme, že Pesach byl držen každoročně křesťany. Historie zaznamenává, že věřící vedené beránka každoročně na 14. z doby původních apoštolů v průběhu věků (Thiel B. Continuing History of the Church of God. 2nd edition. Nazarene Books, 2016).

Tam je nějaká zajímavá informace v poškozeného textu známého jako The Life of Polycarp (zdá, že tento dokument musí být založen na spisech ve druhém století, ale existující verze vidíme obsahuje informace / změny, které se zdají být přidány ve čtvrtém století; viz Monroy MS. The Church of Smyrna: History and Theology of a Primitive Christian Community. Peter Lang edition, 2015, p. 31). Co je zajímavé je to, že to naznačuje, že pozorovací Velikonoce v Malé Asii nemusí mít poprvé přišel do Smyrna z apoštola Jana, ale i dříve od apoštola Pavla (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

The Life of Polycarp naznačuje, že nová smlouva beránka s nekvašeného chleba a vína bylo třeba dodržovat během sezóny nekvašených chlebů. Uvádí, že heretici to udělal jinak. A že psaní je také podporují myšlenku, že nekvašený chléb a víno byly odebrány a byly pořízeny za rok.

Záznamy historie, že biblicky-vedené apoštolů (včetně Filipa a John), jakož i biskupové / pastorů Polycarp, Thraseas, Sagaris, Papirius, Melito, Polykratovi, Apolináře, a jiní slavili Fáze každoročně na 14. (Eusebius. The History of the Church, Book V, Chapter 24 verses 2-7). Římský, východní ortodoxní, a anglikánské katolíci vše zvážit tyto vedoucí k byli svatí, ale žádná z těchto vír následovat jejich příklady na toto téma.

Bishop / Pastor Apollinaris Hierapolis v Phrygia Malé Asie napsal kolem 180 nl říkat křesťany, aby beránka na ^{14:}

Čtrnáctý den, pravá Pascha Páně; velká oběť, Syn Boží místo beránka, který byl vázán ... a kdo byl pohřben v den ustanovení Fáze, kámen byl umístěn na hrobu.

Ježíš jedl a držel beránka na ^{14.} byl zabit na ^{14.} a byl pohřben na 14 ^{tis.} To nebylo na ^{15.} av roce své smrti, toto nebylo v neděli. Ježíš by vzali beránka těsně po západu slunce a bude zabit během dne a být pohřben před východem slunce znovu nastavit (zahájit nový den).

V pozdní druhé století, Bishop / Pastor Polycrates Efezu poslal dopis římského biskupa Victor Victor snažili vynutit dodržování Pesach v neděli namísto ^{14.}:

Polycrates napsal: „Vidíme, přesný den; ani přidávání, ani odnášet. V Asii také velká světla zesnuli, který vstane v den Páně přijde, když přijde se slávou z nebe, a budou hledat všechny svaté. Mezi ně patří Filipa, jednoho z dvanácti apoštolů, který usnul v Hierapolis; a jeho dvě dcery ve věku panenské a další dcera, která žila v Duchu svatém a nyní spočívá v Efezu; a navíc, John, který byl i svědkem i učitelem, který vleže na lůně Pána, a protože kněz, nosil kněžské desku. Usnul v Efezu. A Polycarp v Smyrna, kdo byl biskup a mučedník; a Thraseas, biskup a mučedník z EUMENIA, který usnul v Smyrna. Proč Musím zmínit biskupa a mučedníka Sagaris, který usnul v Laodikeji, nebo požehnaný Papirius nebo Melito, komorník, který žil úplně v Duchu svatém, a který spočívá v Sardis, čeká na biskupství z nebe, když povstane z mrtvů? Všechny tyto pozorován čtrnáctý den velikonoci podle evangelia, jež se odchyľují v žádném ohledu, ale následující pravidlo víry. A taky, Polycrates, nejméně ze všech vás, že ne podle tradice mým příbuzným, z nichž některé jsem pečlivě sledováni. U sedmi z mých příbuzných byli biskupové; a já jsem osmý. A moji příbuzní vždy dodržovat den, kdy lidé odložili kvásek. I proto, bratři, kteří žili šedesát pět let v Pánu, a se setkal s bratry na celém světě, a prošli každý Písma, nejsem předěšeni od děsivých slov. Pro ty větší, než jsem řekl ‚Měli bychom poslouchat Boha než člověka‘ ... Mohl bych zmínit biskupy, kteří byli přítomni,

kterého jsem předvolané si přejí; jejichž jména jsem měl psát jim, by představovalo velké množství. A vida svou malost, dali souhlas k dopisu, s vědomím, že jsem neměl nést mé šediny marně, ale vždycky řídí svůj život v Pánu Ježíši.

Všimněte si ve svém dopise, Polykratovi:

- 1) Uvedené byl po učení předává z apoštola Jana.
- 2) uvedl, že se chová věrný učení evangelia.
- 3) se spoléhal na pozici, že učení z Bible byly vyšší než římské přijímání tradici.
- 4) Říkal, že je věrný učení předaných mu dřívější církevní představitel.
- 5) ukázaly, že tehdejší mluvčí věřících v Malé Asii.
- 6), řekl, že i jeho předchůdci sledovali čas nekvašených chlebů.
- 7) Odmítl přijmout autoritu non-biblické římské tradice nad Bibli.
- 8) odmítl přijmout autoritu římského biskupa - dával přednost tomu být oddělené (srov Zjevení 18: 4).
- 9) uvedl, že jeho život měl být řízen Ježíšem a nikoli názory lidí.

Chtěli byste následovat příklad Ježíše a apoštolů, jako Polycrates udělal?

Vzhledem k tomu, první křesťané stále pesach na ^{14.}, ale i ostatní, kteří se tak byly označeny Quartodecimans (latinsky *fourteenths*) podle mnoha historiků.

První křesťané si uvědomili, že Pesach měl co do činění s Božím plánem spásy. Všimněte si, že o 180 nl, Bishop / Pastor Melito Sardis napsal:

Nyní přichází tajemství beránka, i když to stojí psáno v zákoně ... lidu, a proto se stala modelem pro církev, a zákon parabolický skica. Ale evangelium stal výklad zákona a jeho plnění, zatímco církev se stala skladištěm pravdy ... Tenhle je beránka naší spásy. To je ten, kdo trpělivě snášel mnoho věcí v mnoha lidí ... To je ten, který se stal člověkem v pannou, který byl pověšen na strom, který byl pohřben v zemi, který byl vzkříšen z mrtvých, a

kdo zvedl lidstvo up z hrobu pod do výšin nebes. To je beránek, který byl zabit.

Pesach byl držen každoročně na 14. Nisan ze strany věřících a další v pozdějších stoletích. Katoličtí učenci (Eusebius, Socrates Scholasticus, Bede) zaznamenat k tomu došlo ve 4., 5., 6. -8 th a dalších stoletích. Různé Church of God spisovatelů sledovat jeho dodržování od dob apoštolů do moderní doby (e.g. Dugger AN, Dodd CO. A History of True Religion, 3rd ed. Jerusalem, 1972 (Church of God, 7th Day). Thiel B. Continuing History of the Church of God. Nazarene Books, 2016).

Řecko-římsí vědci uznávají, že aspekty Pesach, jako mytí nohou, byly pozorovány také těmi, které považují za předčasné věřící křesťané (e.g. Thurston, H. (1912). Washing of Feet and Hands. In The Catholic Encyclopedia).

Pesach je první každoroční svátek uvedený v ^{23.} kapitole Leviticus.

Pesach pomáhá obrazu spasení a milost pro křesťany. Je třeba poznamenat, že raně křesťanské spisy nejčastěji odkazují na to jako Passover a ne „večeře Páně.“

Zatímco někteří mohou „spiritualizovat“ pryč nutnost Pesach je dodržování vedoucí považován svatí řecko-Romans a Boží církve se ho držet doslova.

Jsme v Continuing Church of God dnes ještě učinit.

Jsme v Continuing Church of God udržet beránka a zahrnuje historické a biblické, praxi mytí jeden druhému nohy.

Plán z počátku

Pesach ukazuje, že Bůh měl plán před založením světa (1 Petr 1:20) posílat Ježíš zemřel za naše hříchy, aby nás (J 3,16) Bůh miluje, že Bůh nám může přinést, a že jeho syn trpěl a zemřel za nás. Pesach ukazuje, že křesťané jsou osvobozeni od hříchu svojí smrtí a ne zůstat v hříchu (Římanům 6: 1-5).

Ale pouze přijímá oběť Ježíše není všechno, co je Božího plánu spásy.

Různí lidé držet počátek Božích svátky spásy poněkud uznání beránka a / nebo letnice, ale nikdy dál znát „hloubku bohatství“ (viz Římanům 11:33) Boží milosti (2Pt 3:18) zobrazený ostatními biblických hostin.

Kristus je nejen autor / začátečník našeho spasení (Židům 5: 9), ale je také finišer naší spásy (Židům 12: 2, 1 Peter 1: 1-9). Jeho praví následovníci udržet jeho jaře a na podzim svátky.

3. Noc je třeba dodržovat a dny nekvašených chlebů

Bible ukazuje, že Egypt byl druh hříchu, z nichž muselo být dodáno Izraelci (viz Exodus 13: 3; Zjevení 11: 8). Bible ukazuje, že křesťané dnes žijí ve světě, který je druh duchovního „Babylonu“ (Zjevení 17: 1-6). Bible ukazuje, že křesťané budou poměrně brzy dodáno z něj *po* Bůh vylévá své rány na Babylon (Zjevení 18: 1-8). Několik ran uvedených v knize Zjevení jsou podobné těm, které kdysi v Egyptě, než byly dodány Boží lid.

Mezi Izraelci opustili Egypt prvním dnem nekvašených chlebů.

Bible, v Leviticus 23: 7-8 nás učí, že první i poslední dny nekvašených chlebů jsou časy pro svatou „shromáždění“ (NBK), což je „posvátné shromáždění“ (NJB). Večer patnáctého Nisan (která začíná že svatý den) začíná svátek nekvašených chlebů, který zahrnoval stravování (viz Exodus 12:16; Leviticus 23: 6).

Bible zaznamenává následující:

⁴² Je to noc, aby se hodně pozorovat Pánu v níž vyvedl je z země Egyptské: je to, že v noci Pána třeba dbát všech synů Izraelských po národech jejich. (Exodus 12:42, KJV)

To je pozorovatelný v noci našeho Pána, když je vyvedl z země Egypt: tuto noc všichni Izraelci se musí dodržovat ve svých generacích. (Original Douay Rheims)

Pro křesťany, noční třeba dbát obrázky naše podniká kroky k odchodu duchovní Egypt (srov Zjevení 11: 8) - to je něco, co by mělo vést křesťany k radosti.

Historicky Night je třeba dodržovat za normálních okolností podílejí na slavnostní večeri. Večere normálně zahrnuta v ceně, ale nebyla omezena na, nekvašeného chleba.

Převážná část Židů Volání ¹⁵ beránka

Židovští představitelé změnili datum a některé z jejich praktik spojených s beránka. Některé rabínské zdroje naznačují, je to proto, že nechtěli, aby

to bylo stejné jako u věrných křesťanů (Wolf G. Lexical and Historical Contributions on the Biblical and Rabbinic Passover. G. Wolf, 1991).

Ale také, pravděpodobně z důvodu konzumace jídla v noci, kterou je třeba dodržovat, a některé tradice v kombinaci s tím, jak Židé tendenci se vypořádat s svátky kvůli diaspoře (Židé mimo zemi Izraele) a otázkám kalendáře (Holy Days. Jewish Encyclopedia of 1906), Židé mají tendenci nazývat Noc, kterou je třeba dodržovat, Pesachem, jelikož většina Židů jej drží večer 15. Nisan/Abib. Někteří drží jak 14., tak 15. jako Pesach.

V té době Ježíšově saduceové tendenci držet beránka na 14. a farizeů na 15. (Rabbi Jeffrey W. Goldwasser. Why do Jews in America have two Passover Seders?).

Přesto Bible učí dva různé časy jsou pro dva různé účely. Starý zákon Pesach ukazuje, že děti Izraele byly chráněny a netrpěl od anděla smrti. Nový zákon Pesach ukazuje, pro křesťany, že Ježíš nesl trest za naše hříchy sám sebe skrze svou smrt.

Ale noční třeba dbát upozornění Židům, že by měli být vděční za Boží vysvobození z otroctví egyptského otroctví (Exodus 12:42). Pro křesťany, noční třeba dbát učí jsme se radovat a být vděčný za propuštění Ježíš poskytuje z otroctví hříchu (John 8: 34-36).

Určitě židovští učenci si uvědomit, že Bible uvádí beránka jako v jiném termínu, než festivalu přesnicích:

Lev. . Xxiii, nicméně se zdá, že rozlišovat mezi Pesach, který je nastaven na čtrnáctý den v měsíci, a (Festival nekvašených chlebů; ἑορτή τῶν ἄζύμων, Luke XXII. 1., Josephus, "BJ" ii 1, § 3), kteří jsou jmenováni na patnáctý den. (Passover. Jewish Encyclopedia of 1906)

Proto, přestože většina Židů volat, co vedou k ^{15.} jako Pesach je ^{15.} je biblicky považován za součást sedmidenního festivalu nekvašených chlebů. Vzhledem k tomu, Židé inklinují zdůraznit odchod z Egypta a spolehnout se na některé non-biblické tradice, mají tendenci většinou pozorovat jen druhý den.

Exodus kapitola 12 popisuje beránka a začíná s Bohem pokyn Mojžíše a Árona, co oni měli učit lidi, stejně jako to, co se bude dít. Tato instrukce

zahrnovaly vyvezení z beránka Desátého dne tohoto měsíce prvního, nazvaný Abib, a uložit ji až do dne ^{14-tého}, kdy měl být zabit za soumraku - na začátku ^{14.}.

Všimněte si něco z těchto pokynů o Pesach:

²¹ Tedy svolal Mojžíš všechny starší Izraelské, a řekl jim: „Zvedni ruku a vzít jehňata sami podle své rodiny a zabijte velikonočního beránka. ²² Vezmeš spoustu yzopu, namočte jej v krvi, která je v nádrži, a udeřit nadpraží a obě veřeje s krví, která je v nádrži a nikdo z vás musí jít ven ze dveří domu svého až do rána (Exodus 12: 21-22)..

Výraz „až do rána“ pochází z hebrejského slova znamenat „prorážet denního světla“, „příchod denního světla,“ či „příchod svítání.“

Takže Izraelci nešel ven ze svých domovů až po svítání na 14 ^{tis}. Co se stalo dříve, že v noci?

²⁹ A stalo se o půlnoci, že Pán zasáhla všechny prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, který seděl na trůně do prvorozeného vězně, který byl v žaláři, i všechno prvorozené hospodářských zvířat ... ³³ Egyptřané nutil lidi, aby jich mohli vyslat země ve spěchu. Neboť řekl: „Všichni musí být mrtví.“ (Exodus 12: 29,33)

Mojžíš a Áron nešel ven v noci - to je nesprávné předpokládat, že mnohé z nich:

²⁸ I řekl Faraón mu řekl: „Jdi ode mě! Mějte se na pozoru, aby sami a uvidíte můj obličej nic víc! Neboť v den vidíte mou tvář zemřel!“

Uvedl ²⁹ Mojžíš: „Vy jste mluvil dobře. Už nikdy vidět tvou tvář znovu.“ (Exodus 10: 28-29)

Po smrti prvorozených, Izraelité měli řadu úkolů dokončit před odchodu z Egypta. Byli zůstat ve svých domech až do rána, lámání světla, hořet pozůstatky jehňat, která nebyla sežrala, přejděte na vesnicích a městech, kde Egyptřané žili a požádat je, aby jim stříbro, zlato, a oblečení,

shromažďovat a naložit na jakémkoli majetku, které byly pro přepravu a jejich stáda a hejna cestovat pěšky, u některých až o dvacet mil, aby Ramesesu kde jejich organizovaná cesta z Egypta měla začít. Oznámení:

³⁴ I vzal lid těsto své, prvé než zkysalo jejich díže je vázán ve svých šatech na jejich bedrech. ³⁵ A synové Izraelští to podle slova Mojžíšova; a oni si půjčovali z klenotů Egyptanů stříbrné a zlaté šperky a roucha: ³⁶ A Hospodin dal milost lidu před očima Egyptských, tak že se propůjčil k nim takové věci, jako jsou třeba. A vzebrali Egyptané. ³⁷ A synové Izraele táhli od Ramesesu k Sochot, okolo šestkrát sto tisíc pěších, mužů toliko kromě dětí. ³⁸ A smíšený zástup šel také s nimi; a ovce a voly, dobytka velmi mnoho. ³⁹ A oni pečou chleby přesné z těsta, kteréž vynesli z Egypta, protože nebyl opomenut; protože byly tah z Egypta, a nemohli otálet, ani kdyby byli připraveni na sobě žádnou opatrovali. (Exodus 12: 34-39, KJV)

V noci je třeba dodržovat, je tu noc, kdy oni opustili Ramesesu. Tu noc, ve skutečnosti opustili Egypt.

Poté, co dělá to, co Bůh jim řekl, aby dělat, odešli.

Exodus 13:18 nám říká: „Izraelci vzrostly v uspořádaných řadách z egyptské země.“ Vzhledem k počtu lidí a věkovou skupinu, je pozoruhodné, že se jim podařilo dosáhnout toto všechno v noci poté, co velikonoční.

nekvašený chléb

My křesťané uznávají, že Ježíš zaplatil za naše hříchy na Pesach a že jsme se pokusit se žít, jako to udělal, bez hříchu a pokrytectví, z nichž kvas symbolicky může představovat (Lukáš 12: 1).

Pozdní Herbert W. Armstrong píše asi toto:

A jak Izraelci vyšli v ruce vyvýšené (Numeri 33: 3), ve velké radosti a euforie nad jejich vysvobození z otroctví, aby se nově zrozený Christian začít svůj křesťanský život - s hlavou v oblacích štěstí a radosti. Ale co se stane?

Ďábel a hřích neprodleně provádět po nově jednorozenného Syna Božího - a brzy nový a nezkušený Christian zjistí, že je dole v hlubinách sklíčenosti a pokušení vzdát a přestat.

Všimněte si, Exodus 14, počínaje 10. verši - jakmile Izraelité viděli tuto velkou armádu pronásledovali, ztratili odvahu. Strach připadl na ně. Začali reptat a stěžovat. Viděli to bylo nemožné pro ně získat od faraóna a jeho armáda, protože byl příliš silný pro ně. A oni byli bezmocní. Tak je to s námi.

Naše síla nestačí!

Ale všimněte si Boží poselství k nim skrze Mojžíše: „Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo ... pro Egyptany ... vy znovu nespátíte na věky Pán musí bojovat. vy"! Jak nádherné!

Bezmocný, je nám řečeno, v klidu, a vizte spasení Hospodinovo. Musí bojovat za nás. Nemůžeme přemoci Satana a hřích, ale může. Je vzkříšený Kristus - náš Velekněz - kdo nás očistí - posvětit nás - vysvobodí nás - kdo řekl, že by nás nikdy neopustí, ani neopustí nás!

Nemůžeme udržet příkázání ve vlastní moc a sílu. Ale Kristus v nás je můžete mít! Musíme spoléhat na něj ve víře. Armstrong HW. God's Holy Days-or Pagan Holidays-Which? Worldwide Church of God, 1976)

Smyslem festivalu

Ale vraťme se dozvědět plný význam tohoto. Proč Bůh ustanovil tyto svátky? Jaký byl Jeho velký cíl? Nyní se Exodus 13, verši 3: „... řekl Mojžíš lidu: Pamatujte na tento den, v němž jsi vyšel z Egypta ...“ To bylo 15. z Abib. Verš 6: „Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby a sedmého dne bude hody Věčného ... To se děje, protože to, co Věčný učinil [pamětní] ... a bude na znamení "- (zázračný průkazem totožnosti) -,tobě na ruce tvé, a jako památka před očima tvýma'- proč? - „že Hospodin zákon může být v THY MOUTH ... Nebudeš tedy udržet tento obřad ...“

Oh, milovaní bratři, vidíte nádherný smysl? Myslíte si, pochopit skutečný význam toho všeho? Vidíte Boží záměr? Velikonocí obrázky Kristově smrti na odpuštění hříchů, které jsou

minulostí. Přebírající jeho krve neodpouští hříchy jsme se dopustí - to nedává LICENCE pokračovat v hříchu - a proto, když jsme ji přijali naše hříchy jsou odpuštěny jen do té doby - minulých hříchů.

Ale budeme tam zastavit? Minulé hříchy odpuštěny. Ale my jsme stále masa bytosti. Stále budeme trpět pokušení. Hřích nás držel ve své spojky - jsme byli otroky hříchu, je v jejích silách. A my jsme bezmocní dodat se od něj! Byli jsme v otroctví hříchu. Pojďme pochopit obrázek - význam. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

Do jaké míry by měli křesťané dát pryč hřích? Úplně, jak Ježíš učil, „budeš dokonalý, stejně jako váš Otec v nebesích, je perfektní“ (Matouš 05:48). Leaven symbolicky může být typ sin (srov 1 Kor 5: 7-8). Stejně jako hřích, kvásek obláčky up.

Jak sedm je Boží číslo symbolizuje úplnost, křesťané mají následovat beránka se sedmi dny nekvašených chlebů. Význam a symbolika není úplná pouhým Pesach. Pesach obrázky přijetí Kristovy krve pro odpuštění minulých hříchů a smrti Ježíše.

Měli bychom nechat Kristus symbolicky visí na stromě své smrti (srovnej Galatským 3:13)? Ne. Sedm dní nekvašených chlebů po velikonočních nápopovědy obrázku pro nás úplná odkládání hříchu, o zachovávání příkázání - po minulé hříchy jsou odpuštěny jako výsledek Ježíšovy oběti.

Dny nekvašených chlebů obrázku život a dílo vzkříšeného Ježíše. Ježíš vystoupil na trůn Boží, kde je nyní aktivně pracuje v náš prospěch jako náš velekněz, čistící nás hříchu (Židům 2: 17-18) nám přináší zcela ze své moci!

Zde je několik z toho, co hebrejské bible říká o Dnech nekvašených chlebů:

¹⁵ Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Na první den, kdy jste se odstranit kvas z domů vašich. Pro toho, kdo jedl co kvašeného od prvního až do sedmého dne, bude vyobcován z Izraele. ¹⁶ Na první den bude svaté shromáždění, a na sedmý den bude svaté

shromáždění pro vás. Žádný způsob práce se provádí na nich; ale to, co každý musí jíst - to jen může být připraven vás.¹⁷ Tak budete dodržovat svátek nekvašených chlebů, neboť na tento stejný den budu přinesla své armády z egyptské země. Proto jste povinen dodržovat tento den po rodech svých, jak věčným vyhlásky.¹⁸ V prvním měsíci, čtrnáctého dne téhož měsíce u večer jísti budete chleby přesné, až do dvacátého prvního dne měsíce, u večer.¹⁹ Po sedm dní bez kvasu se našel ve svých domech, protože ten, kdo sní, co kvašeného, bude ten samý vyobcován z pospolitosti Izraele, ať už je cizinec nebo rodák z půdy.²⁰ Budeš jíst nic kvašeného; . Ve všech svých obydlích budete jíst nekvašené chleby“(Exodus 12: 15-20)

Leviticus 23: 6-8 učí o tom stejně. A Deuteronomium 16:16 ukazují, že oběti byly by měl být uveden na Dnech nekvašených chlebů, Letnicích, a na podzim svátcích.

Původně tam byly žádné „zápaly ani oběti“ když Bůh „je vyvedl z egyptské země“ (Jeremiáš 07:22). Byly přidány kvůli neposlušnosti (Jeremiah 7: 21-27) a Nový zákon, je zřejmé, že nemusíme mít oběti zápalné nebo zvířecí oběti teď (Židům 9: 11-15).

Jak jíme nekvašené chleby každý den, jsme si uvědomili, že se musíme vyhybat se hříchu, který je tak převládající ve světě kolem nás.

Odstraněny nebo drženi?

Byly dny nekvašených chlebů zbavili? Vezměme si něco jiného, Herbert W. Armstrong napsal:

Nezruší S Starého zákona

Všimněte si, že tyto dny nekvašených chlebů jsou období, má dvě high-denní sobot. A toto období je stanovena FOREVER - zatímco Izraelci byli ještě v Egyptě - ještě předtím, než byl dán nebo písemné slavnostní Mojžíšův zákon - před Bohem, dokonce navrhl starou smlouvu! Co Mojžíšův zákon, nebo stará smlouva, nepřinesl ani ústavu, nemohou si odnesete domů! V Fenton

překladu, 17. verš je přeložen: „následně KEEP tohoto období stále trvající instituce.“ Celé období je v ceně.

To samo o sobě by mělo prokázat, že svátcích - a sedmi dny nekvašených chlebů - jsou dnes závazná a navždy!

Nyní, pokud se tyto texty vztahují na 15., ne 14., zatímco oni jistě dělat, a je zde přesvědčivě prokázáno, pak je velikonoční založena FOR EVER-? Ve skutečnosti je to! Ale tyto texty nad vztahují k svátku a nikoli beránka. V odstavci začíná Exodus je 12:21 hod beránka opět zmínila, a verš 24 jej zavádí FOREVER! ...

Pozorovat beránka sám, a pak nedodrží sedm dnů nekvašených chlebů, prostředky, symboliky, přijmout Kristovu krev, a pokračovat v hříchu - říci ... zákona je tedy odstranit, jsme pod milostí, což znamená, licence, pokračovat v hříchu!

Sedm dní nekvašených chlebů si představit zachovávání přikázání, což je další způsob, jak říkat uvedení pryč hříchu. (Armstrong HW. What You Should Know About the Passover and Festival of Unleavened Bread. Good News, March 1979)

První křesťané nevěřili, že dny nekvašených chlebů byly odstraněny. Apoštol Pavel podpořil správně držet svátek s přesnicích (1 Korintským 5: 7). On a jiní stále označen / pozorovat ho a pozoroval ji ven Judea:

6 Ale my jsme vypluli z Filip po dnech nekvašených chlebů, a v pěti dnech se k nim připojil v Troadě, kde jsme zůstali sedm dní. (Sk 20: 6)

Pokud křesťané nebyli udržet Dny nekvašených chlebů, Duch svatý by se inspiroval, aby to bylo zaznamenáno takhle. Nyní Philippi bylo pohanské město v Makedonii. To bylo ovládáno Římany - tedy zachování těchto dnech se neomezuje jen na místě, jako je Jeruzalém. V nejméně dvou místech v Novém zákoně vidíme, že dny nekvašených chlebů měly být uchovávány v pohanských oblastech (1 Korintským 5: 7; Skutky 20: 6).

Zvažte také větu „To bylo během Dnů nekvašených chlebů“ ve Sk 12: 3. Vzhledem k tomu, že pohan Lukáš adresoval knihu Skutků jinému pohanovi (Sk 1: 1), proč by měl zmínit tyto dny, kdyby byly neznámé pohanským křesťanům a přestaly existovat?

Možná je třeba dodat, že rušivé ^{3.} století *Epistula Apostolorum* tvrdí Ježíš učil své následovníky měli mít Dny nekvašených chlebů, dokud se nevrátí. I když nemůžeme spoléhat na tomto dokumentu, to naznačuje, že někteří drželi ty dny do ^{3.} století.

Informace zvenčí Bible uvádí, že apoštolové Paul, John, a Philip, spolu s Polycarp Smyrna a dalších prvních křesťanů, drželi dny nekvašených chlebů (Pionius. Life of Polycarp, Chapter 2).

Navzdory tomu, Canon 38 ze dne *Laodicea* čtvrtého století (c. 363-364) zakazuje pozorování Dnů nekvašených chlebů. Ti, kteří v chrámu boha nemohl v souladu s mnoha dekretů této rady, která šla proti bible a časných tradice věřících.

Proto různé Sabbath-chovatelé mají nadále Dny přesnic poté (Pritz. Nazarene Jewish Christianity. Magnas, Jerusalem, 1988, p. 35; Jerome jak je uvedeno v Pritz, pp. 58,62,63; Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9. BRILL, 1987, p. 117-119) a do středověku a ještě dál (Liechty D. Sabbatarianism in the Sixteenth Century. Andrews University Press, Berrien Springs (MI), 1993, pp. 61-62; Falconer John. A Breife Refutation of John Traskes Judaical and Novel Fantyses, pp. 57-58, jak je uvedeno v Ball B. Seventh Day Men: Sabbatarians and Sabbatarianism in England and Wales, 1600-1800, 2nd edition. James Clark & Co., 2009, pp. 49-50).

Jak jsme na Continuing Church of God nepřijímají, že Rada Laodicea promluvil pravé křesťanské církve, stále držet dny nekvašených chlebů. Jíme nějaký nekvašené chleby pro každý ze sedmi dnů, protože Bible vybízí (Exodus 12:15; 13: 6; 23:15; 34:18). Tento chléb může být vyroben z různých zrn / ořechů - použití pšenice není biblicky vyžadováno.

(Je snad třeba zmínit, že člověk může jíst jiné než pouze přesnicích potraviny během tohoto svátku, je to jen, že žádná vykynuté chleby jsou ke konzumaci. Navíc, na rozdíl od Pesach, první a poslední den nekvašených chlebů jsou dny, stejně jako týdenní Sabbath, že člověk není do práce.)

Zatímco někteří chtěli alegorizovat pryč mnoho částí Bible, přestože tam určitě je duchovní pochopení pro svátky, tam je také fyzické jedna. A fyzické zachovávání nám pomáhá lépe pochopit duchovní poučení.

Dny nekvašených chlebů nápovědy obrázku, který my křesťané mají snažit, aby hřích a pokrytectví z našich životů (viz Matouš 16: 6-12; 23:28; Luke 12: 1). Je držet fyzicky, to nám pomáhá lépe naučit duchovní lekce, které Bůh zamýšlel.

4. Letnice: Pravda o své povolání a neuvěřitelný dar Boží

Většina těch, kdo vyznávají Krista vědí něco o Letnicích. Mnozí správně považovat za počátek novozákonní církve.

Poté, co Ježíš zemřel, jeho učedníci bylo řečeno, aby se dočkat, až obdrží sílu Ducha svatého:

⁴ A shromáždív se s nimi, přikázal jim, aby z Jeruzaléma neodcházeli, ale aby očekávali zaslíbení Otcova, „který“ On řekl: „jste slyšeli ode mne, ⁵ pro Johna skutečně křtil vodou, ale ty musí být pokřtěni Duchem svatým není mnoho dní ode dneška.“ (Sk 1: 4-5)

A tak se čekal a:

1. Když nastal den Letnic, byli všichni jednomyslně na jednom místě (Skutky 2: 1).

Všimněte si, že prohlášení zdůrazňuje, že skutečnost, **že den Letnic bylo úplně přijít**. Bible jasně najevo, že události, které následují, byly přímo souvisí s tím, že **v den Letnic se úplně přijít**. A to se stalo učedníkům, protože všichni byli pozorování dohromady.

Zde je to, co se stalo potom:

² A najednou se ozval zvuk z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. ³ Poté ukázali se jim rozdělené jazyky, jako oheň, a jeden posadil se na každém z nich. ⁴ A všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. ...

³⁸ Tedy Petr řekl k nim: „Obrát' se a ať každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění

hříchů; a přijmete dar Ducha svatého. ³⁹ Za slib je pro vás a vaše děti, a ke všem, kteří jsou zdaleka tolik jako Hospodin Bůh náš bude volat.“

⁴⁰ A s mnoha jinými slovy svědčil a napomínal jich, řka: „Bud’ zachránil z tohoto zvráceného pokolení.“ ⁴¹ Pak ti, kteří ochotně přijali slova jeho, pokřtěni; a ten den duší okolo tří tisíců byly přidány k nim. ⁴² I zůstávali v učení apoštolském, av lámání chleba, a na modlitbách. ... ⁴⁷ chválili Boha a milost majíce u všeho lidu. A Pán pak přidával církvi na každý den těch, kteří byli spaseni. (Skutky 2: 2-4, 38-42, 47).

Dostalo se jim části moci Ducha svatého. A to je považováno za počátek křesťanské církve římskými katolíky, východními ortodoxními, většinou protestantů, Svědky Jehovovými a skupinami Církve Boží. Duch svatý tak byl dán v určitém čase (stejném čase, kdy mnozí Židé zachovávali Letnice), a Ježíšovi učedníci jej stále zachovávali.

To nebyla náhoda.

Existuje více do Letnic?

Mnozí si neuvědomují, že letnice představoval více než dávání Ducha svatého a začátkem novozákonní církve.

Při pohledu na pasáže Starého a Nového zákona obsahuje další informace o tomto dni a jeho významu.

Svátek Letnic byl držen křesťany po počátečním jeden, ale bez zmínky o mluvení v jazycích. Apoštol Pavel mají nadále Letnic desetiletí po Letnice je uvedeno v druhé kapitole knihy Skutků. Všimněte si, co napsal, asi 56 AD:

⁸ Pro Nechci tě vidět teď na cestě; ale doufám, že se zůstat chvíli s vámi, je-li Pán chtít. Ale já pobudu v Efezu až do letnic (1 Korinským 16: 8).

To ukazuje, že Pavel věděl, kdy jsou Letnice, že cítil, že Korintané musí vědět, kdy jsou Letnice, a že Efezané by také věděli, kdy jsou Letnice. Zřejmě je tedy zachovávali Pavel i pohané v Efezu a Korintu.

V dalším roce, apoštol Pavel rovněž přál, aby se v Jeruzalémě o Letnicích, kolem 60 nl:

¹⁶ Pro Pavla se rozhodl plout kolem Efezu, aby nemusel trávit čas v Asii; neboť spěchal, aby byl v Jeruzalémě, je-li to možné, v den Letnic (Skutky 20:16).

Tak, křesťané v Jeruzalémě stále pozoruje letnic a Paul se ho pozoroval také. V opačném případě by nebylo zřejmé, proč Paul chtěl být v Jeruzalémě v den Letnic.

Termín Letnice je řecký termín znamenající, 50^{tis.} Tento pojem je odvozen z následujícího popisu hebrejského počítání datum:

¹⁵ A ty se počítají pro sebe ode dne po sobotě, ode dne, kdy jste přinesli hromádku vlny zápalné sedm soboty musí být vyplněny. ¹⁶ Count padesát dnů od dne následujícího po sedmé sobotě (Leviticus 23: 15-16).

Den Letnic má několik jmen, a proto, že někteří byli zmateni o tom. Její další biblická jména patří: slavnost sklizně, svátek týdnů a den prvotin.

Židovské tradice a kdy je letnice?

Zpěv často doprovázel svatá festivaly Boha, která začala při západu slunce:

²⁹ Budeš mít píseň Stejně jako v noci, kdy je svatý festival držel, a veselí srdce, jako když jeden jde s flétnou, přijít na horu Hospodinovu, k Nejmocnějšímu Izraele. (Iz 30:29)

Moderní Židé mají tendenci volat Letnice termínem *Šavuot*.

Někteří byli zmateni ohledně toho, kdy jsou Letnice. Mnoho Židů je nedodržuje ve stejný den, jako je dodržuje Continuing Church of God.

Židovští Sadducees správně řekli, „že Letnice vždycky padnou v neděli,“ nicméně „[v] post-talmudské a geonské literatuře ... letnice připadají na 6. Siwan“ (Pineles, "Darkeh shel Torah," str. 212, Vídeň, 1861; Pentecost. Jewish Encyclopedia of 1906). Datum, které mnoho Židů nyní používá (což je v post-talmudské literatuře, která byla sestavena po Starém zákoně a není písmo), je pozdější změna, a ne biblické datum. My v Continuing Church of God dodržujeme biblickou metodu.

Všimněte si také následující z bývalého vrchního rabína Lord Sacks:

Farizeové, kteří věřili v právo ústní zkoušky, jakož i písemné jeden chápe „Sabbath“ v tom smyslu, tady první den Pesach (15 Nisan). Saduceové, kteří věřili pouze psaného práva, vzal text doslovně. Druhý den po sobotě je neděle. Tak hrabě začíná vždy v neděli a Shavuot padesát dní později také vždy připadá na neděli. (Sacks L. Judaismus: Zamyšlení Shavuot Arutz Sheva, 3. června 2014.)

Křesťané by si měl uvědomit, že Ježíš odsoudil farizeje za příliš spoléhat na ústní práva nad psaného práva (Marek 7: 5-13). Ježíš jim řekl, že byl „dělat Boží slovo o žádný vliv svou tradicí, kterou jste vynesl. A mnoho takových, co děláte“ (Marek 7:13).

A, jak je uvedeno níže, Letnice se vztahuje k době počítání padesát za osoby spojené s prvotiny:

¹⁶ Count padesát dnů od dne následujícího po sedmé sobotě; pak si musí nabídnout novou moučnou oběť Hospodinu. ¹⁷ Zde uvedou ze svých obydlí dvou vln bochníky ze dvou desetin efi. Musí být z jemné mouky; musí být pečené s kvasem. Jsou prvotiny pro Hospodina (Leviticus 23: 16-17).

Když počítáte padesát dní do dne následujícího po sedmé sobotě, zjistíte, že Letnice je vždy přijít v neděli. Letnice běží od západu slunce až do západu slunce v sobotu v neděli. Irenaeus, který tvrdil, že se setkal Polycarp Smyrna píše, že apoštolové stále Letnice na neděli (fragments Irenaea 7).

prvotiny

Použití termínu „prvotiny“ naznačuje druhou sklizeň. A skutečně, i toto je zdůrazněno ve Starém zákoně:

¹⁶ ... svátek žně, prvotiny své práce, které jste osetých v této oblasti; ¹⁷ a svátek sklizni na konci roku, kdy jste se shromáždili v ovoce své práce z oboru (Exodus 23: 16-17).

²² A dodržuje slavnost týdnů, z prvotin žně pšeničné a slavnost sklizni na konci roku (Exodus 34:22).

²⁶ Také na den také prvotin, když si přinést novou moučná oběť Hospodinu si svátek týdnů, budete mít bohoslužebné shromáždění (Numeri 28:26).

Zatímco někteří protestantští komentátoři odkazují na oběť vlnového snopu jako na svátek prvotin (např. Radmacher E.D. ed. The Nelson Study Bible. Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1997, str. 213), jde o nesprávné pojmenování. Zatímco „snop prvotin“ byl nabídnut tehdy (Leviticus 23:10-11), jak je uvedeno výše, Bible odkazuje na svátek týdnů jako na dobu prvotin (nikoli pouze jeden snop).

Jak se myšlenka prvotiny nám pomáhají pochopit tento den?

Svátek Letnic nebo svátek prvotin (Exodus 34:22) nám připomíná, že Bůh je nyní volá jen malé „prvotiny“ duchovní úrodu, se poslední velký den nadcházejícího které snímky větší úrodu později. Jarní sklizeň, ve většině oblastí, v mnohem menší než větší propad sklizně, což je v souladu s Božím plánem spásy lidstva.

Ale to, co o Ježíši? Nebyl to ten typ prvotiny?

Ano, on jistě byl. Paul poznamenává:

²⁰ Ale nyní Kristus vstal z mrtvých, a stala se prvotiny těch, kteří zesnuli. ²¹ Nebo poněvadž skrze člověka smrt, skrze člověka také přišel o vzkříšení z mrtvých. ²² Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. ²³ Ale jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom ti, kteří jsou Kristovi, v příští jeho. (1 Kor 15: 20-23).

Kristus je naplněním oběti vlnového snopu v Leviticus 23:10-11. On je snop prvotin. Tuto roli také naplnil, když vstoupil na nebesa v neděli (oběť vlnového snopu byla v neděli) poté, co byl vzkříšen (Jan 20:1,17). Ale ani On, ani Jeho praví následovníci nezachovávali to, co se nyní nazývá Velikonoce.

Také James uvádí, že Ježíš nás vyvedl být také druh prvotiny:

¹⁸ ze své vlastní vůle ho zplodil nás slovem pravdy, že bychom mohli být jakousi prvotiny jeho stvoření (Jk 1,18).

Takže zatímco Ježíš byl původní prvotiny reprezentovat vln snop oběti, praví křesťané jsou jakousi prvotiny, zastoupené letnicích. „Prvotiny“ znamenají, že jen málokdo bude část úrody v tomto věku (viz Lukáš 12:32; Římanům 9:27, 11: 5) -, ale také naznačují, že tam bude větší sklizeň - A doba, kdy všichni, kteří nikdy neměl příležitost k záchraně budou později mít skutečnou a opravdovou příležitost.

Všimněte si, co Peter uvedeno na Letnicích:

²⁹ „Muži bratří, dovolte mi mluvit k vám o patriarchovi Davidovi, že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne.³⁰ Z tohoto důvodu, že je prorokem, a protože věděl, že Bůh přísahal s Slib mu, že z plodu jeho těla, podle těla, on by vzbudil Krista a posadí na stoličce jeho,³¹ to, předvídat to, mluvil o vzkříšení Kristovu, že jeho duše nebyla ponechána v Hades , ani tělo jeho vidělo porušení.³² Toho Ježíše Bůh vzkřísil, z nichž jsme všichni svědky.³³ z tohoto důvodu je vyvýšen na pravici Boží, a po obdržení od Otce zaslíbení Ducha svatého, nalil . tento který nyní vidět a slyšet (Skutky 2: 29-33)

Všimněte si, že Peter na Letnicích, odkazoval k Ježíši jako ovoce, a že byl vzkříšen. Letnice ukazuje, že Bůh žehná tuto malou úrodu udělením svého Ducha svatého, abychom mohli překonat, dělat svou práci a duchovně růst, i když žije v „nynějšího zlého věku“ (Galatským 1: 4)

Nyní Ježíš nebyl jen první z prvotin, Byl také prvorozený mezi mnohými bratřími:

²⁹. které předem poznal, také předem určil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby on byl prvorozený mezi mnohými bratřími (Římanům 8:29).

⁵ Ježíš Kristus je věrný svědek, prvorozený z mrtvých (Zjevení 1: 5).

Vzhledem k tomu, že Ježíš je prvorozený, to určitě znamená, že tam budou jiní, kteří mají být jako on. Tak začíná podobat Ježíši Kristu část

zprávy letnic také. Samozřejmě představa stát jako Kristus je učen v Bibli a není omezen na Letnic. Všimněte si, co John napsal:

² ... budeme jako On (1 John 3: 2).

Protože se jedná o svaté shromáždění, je třeba poznamenat, podobně jako týdenní Sabbath, ale s nabídkami (Deuteronomium 16:16). Ve Starém zákoně, svátek týdnů, zahrnující prvotiny, byl držen 50 dní poté, co v sobotu po Pesach.

Po smrti Krista, apoštolové sešli k tomuto datu. A k tomuto datu, Duch svatý byl vylit, aby křesťané přistupovat k Bohu jako druh prvotin. Ježíš byl prvním z těchto prvotin a křesťanů, kteří se nazývají v tomto věku jsou také musí být prvotiny takový, jaký je (ty s názvem později také být jako Ježíš, ale prostě nebude prvotiny).

Může svátky je k dispozici u Jeruzaléma?

Někteří uvedli, že biblické svátky nelze nyní vedeny jako by vyžadovat, aby všichni by jít do Jeruzaléma.

Ale to nebyl případ v minulosti, a to i s Ježíšem.

Směřem na začátku své služby, zatímco v Nazaretu, Ježíš mluvil o „dni sobot“ (Lukáš 04:16). Letnice se také nazývá svátek týdnů / sobot (Deuteronomium 16: 10,16). Že Luke znamenalo plurál může být potvrzena při pohledu na skutečné řeckého výrazu. Samotné slovo (ne *Silného* seskupení jako slov) pro soboty, σαββάτων, v množném čísle (σαββάτω, jako u Lukáše 14: 1, je singulární). Průchod je doslova přeloženo následovně:

¹⁶ I přišel do Nazaretu, kde byl vychován. A podle svého zvyku Šel ve dnech dnech odpočinku, do synagogy a vstal, aby četl. (Lukáš 04:16, zelená)

Tak, že to pomůže, ukazují, že by bylo možné udržet svátek, jako Ježíš, v jiném než Jeruzalém místě. Také se zdálo, možná držet další svatý den v Galileji v Lukáši 6: 1-2 (Zelená JP, Sr. Meziřádkového řecko-anglický Nový zákon, třetí vydání Baker Books, 2002.).

Možná, že je třeba uvést, že když žena Samaritán naznačil, že uctívání by měla být případně omezena na oblasti Jeruzaléma (Jan 4:19), Ježíš řekl, že tam nebyl Jeruzalém omezení uctívání:

. Řekl: ²¹ Ježíš jí řekl: „Ženo, věř mi, přichází hodina, kdy budete ani na této hoře, ani v Jeruzalémě, ctít Otce ²² uctíváte, co neznáte, my víme, co my uctíváme, protože spása . Židů ²³. Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy praví ctitelé budou uctívat Otce v duchu av pravdě. Vždyť Otec hledá takové uctívat ²⁴ Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, musí uctívat v duchu av pravdě.“ (John 4: 21 až 24)

Nový zákon jasně ukazuje, že Holy Day nebo jiné uctívání není omezena do Jeruzaléma (viz také Matouš 10:23; 23:24).

Je třeba poznamenat, že řecko-římské církve také uznávají, že letnice, někdy označované jako svátku týdnů (Leviticus 23: 15-16), nebo v den prvotin (Number 28:26) ve Starém zákoně, měl křesťanský význam , A nemají omezovat jeho dodržování na jedno město.

Zvažte také, že myšlenka křesťanů bytí prvotiny je potvrzen v Novém zákoně (Jakub 1:18). Ve starověkém Izraeli, došlo k menší sklizeň na jaře a větší úroda na podzim. Jaro svatý den Letnic, kdy správně pochopen, pomáhá obrázek, že Bůh volá jen někteří nyní spasení (Jan 6:44; 1Kor 01:26; Římanům 11:15) s větší sklizeň přijde později (John 7: 37- 38).

Mnoho řecko-římské církve pozorovat nějakou verzi Letnic. Zatím, částečně proto, že nedodržují některé další biblické svátky, oni nedokážou pochopit, proč Bůh volá jen někteří teď, a že přece má plán, aby mohl nabídnout veškerý spásy (Lukáš 3: 6; Izaiáš 52:10). Milosrdenství vítězí nad soudem“(Jakub 2:13).

5. Svátek trumpet: Kristova návratu a událostí, které vedly k tomu

Většina z řecko-římských kostelů nevedou biblické svátky, které obvykle vyskytují na podzim. Zatím jsou tyto svátky vyličít mnoho stěžejních událostí v Božím plánu.

Svátek trumpet nejen obrázky příchod Krista vzkřísit prvotiny z mrtvých, ale také obrázky hroznou dobu devastaci jen dopředu a zásah Ježíše Krista zachránit živému z celkové zničení a na zřízení Božího království na Zemi.

Pojďme pochopit, jak tento festival zapadá do Božího velkého územního plánu.

Se domnívají, že existuje velká časová prodleva mezi letnicích a svátek troubení. Vzhledem k tomu, novozákonní církev začala Letnicích av podstatě končí, když se Ježíš vrátí na poslední polnice (1 Korinským 15: 51-57), v jistém smyslu časový interval mezi Letnicích a svátek troubení lze považovat za představující církevní věk ,

Čtvrtý svatý den, svátek trumpet, je pozorován v „sedmém měsíci, prvního *dne* měsíce“ (Leviticus 23: 23-25).

Číslo sedm v Božím plánu znamená dokončení a dokonalost. Sedmý měsíc Božího kalendáře (objevují se v září a / nebo v říjnu) obsahuje závěrečná čtyři festivaly, zobrazující dokončení Božího velkého územního plánu pro nás. Festival, který připadá na první den tohoto měsíce ohlašuje začátek závěrečných událostí v Božím plánu.

Jedná se o další roční Sabbath odpočinku od něčí pravidelné práce, a to mělo být památník troubení (Leviticus 23: 24-25). Je to také čas naučit se Boží cesty (Nehemiah 8: 2-3; srov Ezra 3: 1-7). Hodně z toho, co se stalo s těmi syny Izraele byla napsána pro naši „příklady, a bylo to zapsáno pro napomenutí nám, na kom konce věků přišli“ (1 Korinským 10:11).

Ze troubení, že svátek trumpet čerpá jeho jméno.

K dispozici je velké množství symbolického významu spojeného s troubením na tyto trubky, zejména s ohledem na konec časů, ve kterém

žijeme. Je třeba poznamenat, že moderní židovské jméno pro toto datum, Roš hašana, není biblické, ani není původní pro Židy. Bylo to něco, co přijali staletí poté, co jim to Bůh dal a poté, co byl napsán Starý zákon (Kramer, Amy J. Rosh Hashana Origins. Copyright © 1998-1999 Everything Jewish, Inc.).

Bible učí, že trubky byly foukané oznamuje Boží hody, stejně jako volat lidi k montáži (číslo 10: 1-3, 10).

Kniha života

Je zajímavé, že židovští učenci spojili svátek trub s „knihou života“ (Peltz M, Rabbi. What is in a Rosh Hashanah greeting? Haaretz, September 17, 2012). Proč je to zajímavé?

No, Bible učí, že ti, kteří jsou uvedeny v „knize života“ (Filipským 4: 3; Zjevení 3: 5), budou vzkříšeni (Židům 12: 22-23). Když? V sedmé a poslední trubku:

⁵¹ Aj, já ti tajemství: Nebudeme všichni spát, ale my se všechno změnilo - ⁵² v okamžiku, v mžiku oka, v poslední polnici. Pro trouby zazní, mrtví se zvýší neúplatný, a budeme měnit. ⁵³ Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost. (1 Kor 15: 51 až 53)

Kniha Zjevení jasně učí, že sedm trub bude vyhozena (8: 2), trest přichází na ty, kteří nejsou chráněni Bohem (9: 4), a pak se Boží království a soud přijde (11: 15-18). Nakonec se učí, že ti, jejichž jména nejsou napsána v knize života zažijí druhou smrt (Zjevení 20: 14-15).

trubka Výbuchy

Se domnívají, že Bible ukazuje, že během izraelské historie, který byl těžce přerušované konfliktů a vzpoury, trumpetý pokračoval být používán jako výstražná zařízení, volání do zbraně nebo jako přede hry k důležitých zpráv - vždy označit událost obrovského import do celku národ.

Bůh také použil proroky, mezi nimi Izaiáše, Ezechiela, Ozeáše a Joele, aby varoval Izrael před tresty, které na něj přivede za jeho stálou vzpouru proti Jeho zákonům. Tito proroci měli používat svůj hlas jako trubku k troubení svých varování Božímu lidu.

¹ Cry nahlas, ušetři ne; Zvedněte svůj hlas jako polnici; Řekni mému lidu ohlas jeho nevěrnost, domu Jákobovu hříchy jejich. (Iz 58: 1)

Jsme v Continuing Church of God pracují k tomu, že dnes. My směle říci hříchy společnosti a jak se světové události jsou sblížení s správně pochopen prorocství - které také usilují o to vysvětlit.

Ale tam bude i doslovné trubka výbuchy přicházející do budoucna, protože kniha Zjevení učí (Zjevení 8: 1-13, 9: 1-18). Ale většina nebude dbát na tyto pokyny.

Mnohé z nich jsou foukané v knize Zjevení, a hodně měly být vyhozen na svátek trumpet (Leviticus 23:24) - doufejme, že mnoho z nich vidět spojení.

Ale nejdůležitější trubka, v jistém smyslu by mohla být poslední, sedmý. Zde je to, co Zjevení učí o tom:

¹⁵ Tedy sedmý anděl zatroubil: A byly tu mocné hlasy v nebi a řekl: „Království tohoto světa *se* staly *království* našeho Pána a jeho Mesiáše, a on bude kralovat na věky věků!“ ¹⁶ A těch čtyřadvacet starců, kteří seděli před Bohem na svých trůnech padli na tváři své a klaněli se Bohu, ¹⁷ říká: „Vzdáváme ti díky, Pane Bože všemohoucí, ten, který je a který byl a který přichází, Vzhledem k tomu, jste si vzali svůj velkou moc a vládl. ¹⁸ rozhněvali se národové, a Váš hněv přišel, a čas mrtvých, že by měly být posuzovány, a že byste měli odměnit svým služebníkům ten proroky a svaté, a ti, kteří bát Vaše jméno, malé i veliké, a měla zničit ty, kdo ničí zemi.“ ¹⁹ Pak byl otevřen chrám Boží na nebi, a truhla jeho smlouvy byl viděn v jeho chrámu. A stalo se blýskání, zvuky, hromy, zemětřesení, i krupobití veliké. (Zj 11: 15-19)

Svátek trub obrazně ukazuje budoucí troubení a skutečnost, že Ježíš přijde a zavede na zemi Boží království. Dobrá zpráva o přicházejícím Božím království je velkou částí toho, co chce Ježíš, aby Jeho služebníci nyní hlásali (Matouš 24:14; 28:19-20), a potom přijde konec (Matouš 24:14). Svátek trub ukazuje na Kristovo vítězství nad tímto světem.

Řecko-římští historici, jako Jerome a Epiphanius (*Catholica Omnia Tabulinum De Ecclesiae Patribus Doctoribusque Materia Migne JP Argumentum Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A*, pp. 922, 930 a Epiphanius (*Ephiphanius. The Panarion of Ephiphanius of Salamis: Book II (sects 1-46) Section 1, Chapter 19, 7-9*. Frank Williams, editor. Publisher BRILL, 1987, p. 117-119), zaznamenali, že „nazaretští křesťané“ pokračovali v dodržování podzimních svátků až do čtvrtého a pátého století. Dodržovali je také věrní křesťané v Jeruzalémě, kteří vlastnili původní křesťanskou budovu v Jeruzalémě až do čtvrtého století, než byli zastaveni imperiálními úřady (Pixner B. *Church of the Apostles Found on Mt. Zion*. *Biblical Archaeology Review*, May/June 1990: 16-35,60).

Antisemitský Jan Zlatoústý se konkrétně pokoušel zabránit lidem v dodržování svátku trub koncem čtvrtého století (John Chrysostom. *Homily I Against the Jews I:5;VI:5;VII:2*). Avšak ti, kdo se snažili být věrní, tak činili i nadále po celé historii. Continuing Church of God tak činí i dnes.

6. Den smíření: d'ábel dostane vyhnal

6. Den smíření: Satan je vyhnán

²⁶ Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²⁷ „Také desátého tohoto sedmého měsíce bude Den smíření Musí být svaté shromáždění pro vás, budete se pokorně postit a nabízejí obět ohnivou. . Pán ²⁸ A budeš dělat žádnou práci téhož dne, neboť je to den smíření, k očišťování vás před Hospodina, svého Boha. ²⁹ pro každou osobu, která není postižený v duši téhož dne musí být vyobcován ze svého lidu ³⁰ A každý, kdo dělá nějakou práci téhož dne, že osoba, budu zničit ze svého lidu ³¹ Nebudeš dělat žádnou způsob práce;., to bude věčné ustanovení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich . obydlí ³² bude to pro vás sobota odpočnutí, a ty se pokorně postit;. devátého dne téhož měsíce u večer, od večera až do večera, ty musí oslavit své sobotu“ (Leviticus 23: 26 až 32).

⁷ „Desátého dne sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění. Budete pokorně postit; Nebudeš dělat žádnou práci. (Číslo 29: 7)

Půst je historicky hlavně, jak se výraz „pokorně postit“ byl vyložen židovský a Church of God komunit (to je také ověřena takových pasáží jako Žalm 35:13; 69:10 a Izajáše 58: 5), v tom smyslu, půst, kdo není nějak nemocný, a tak je již postižen. Večer do večera znamená od západu do západu slunce.

Sám Nový zákon nazývá Den smíření „Půstem“ (Skutky 27:9), což nejen naznačuje, že to dodržoval apoštol Pavel (jak by vyplývalo z prohlášení ve Skutcích 21:18-24; 28:17), ale také to, že řecky pojmenovaný Theofilos (křesťan, kterému byla adresována Kniha Skutků ve Skutcích 1:1), musel jej dodržovat také, jinak by byl použit jiný výraz.

Pozorní jedinci spojen s církvemi Boží vůle rychle od západu dnes večer do západu slunce příštího noc (v případě, že jsou fyzicky schopni - kojící matky, malé děti, těhotné ženy, a různé jiné Postižení se nepředpokládá postit - to je v souladu židovských praxí v této oblasti, stejně). V tomto rychle jdeme bez jídla a pití.

Zvláštní je, že jedna protestantská zpráva tvrdí, že jedním z důvodů, proč křesťané nemusejí dodržovat Den smíření, je to, že dnes není žádný židovský chrám (Coherell BL. SHOULD THE FOLLOWERS OF CHRIST FAST ON THE DAY OF ATONEMENT?). Přesto biblickou skutečností je, že Izraelité dodržovali Den smíření po celá staletí předtím, než byl postaven chrám, a další skutečností je, že Nový zákon ukazuje, že křesťané jsou nyní chrámem Božím (1. Korintským 3:16-17).

dvě kozy

Ve Starém zákoně, Den smíření součástí obřadu, kde byl Azazel koza poslal do divočiny (Leviticus 16: 1-10). Určité křesťané viděl toto zaslání Azazel kozy pryč jako zobrazující čas v průběhu tisíciletí, kdy bude Satan být vázán na tisíc let v bezedné jámy (Zjevení 20: 1-4). To znamená, že nebude moci svádět a oklamat během této doby. Vzhledem k oběť Ježíše, koza není obětována dodržovat tento den (viz Židům 10: 1-10).

Ačkoli Ježíš byl náš velikonoční beránek za nás obětován (1 Korintským 5: 7-8) a byl zabit pouze jednou (Židům 9:28), vidíme také jiný než Pesach, kde Ježíš obřadně zabitého čas.

Proč?

Mnoho spekulovali, ale mohlo by být stopy spolu se skutečností, že tato oběť stane před vydáním druhého kozy.

Originální velikonoční vyústila jen v Izraelcům přechází přes za jejich hříchy. V tomto věku, ti, kdo jsou skuteční křesťané tvrdí oběť Ježíše na svém posledním pozemským Pesach k zaplacení za naše hříchy. Ale skuteční křesťané jsou malá menšina populace na světě (Lukáš 12:32; Romans 11: 5).

Vzhledem k tomu, že Bible nazývá Satana „bůh tohoto věku“, který má „oslepen“ svět (2 Korintským 4: 4), nejvíce byli zaslepeni a dosud nebyly pokryty oběť Ježíše. Zatím se to stane téměř pro všechny, kdo se bude nazývat - ať už v tomto věku nebo ve věku přijít (Matouš 12:32). Znázorňující oběť, slavnostně po církevní věk skončí, pomáhá prokázat, že Ježíšova oběť nebyla jen pro ty, kteří s názvem ve věku církve, jak je Boží plán zahrnuje nabídnutí spásy všem, a to nejen dnešní vyvolení.

Tím, že ukazuje oběť před druhou kozu byl propuštěn, to ukazuje, že Ježíš nebyl odnášet hříchy Satana.

Ježíš vzal trest všech lidských bytostí. Ale to neplatí pro člověka, dokud nás Bůh volá a dává nám pokání (Jan 6:44) a dojdeme k byli ochotni činit pokání a my jsme uvěřili. Nejen v Ježíše, ale věříme, Syna a věříme, že Otec, to znamená, že věříme, že to, co říkají. Také jsme to dokázat tím, pokání, pokřtít, udělení Ducha svatého (Sk 2,38) a ve skutečnosti se snaží žít tak, jak by se nám žije (srov 1 John 2: 6).

Uchováány v celé historii

Den smíření byl držen ve 4. ^{století} podle Jana Zlatoústého, který kázal proti němu (John Chrysostom kázání jsem proti Židům. I: 5; VI: 5, VII: 2).

To lze také vidět v Kánonu 69/70 syrských apoštolských kánonů z doby blízké této, který se jej snažil zakázat (Seaver JE. Persecution of the Jews in the Roman Empire (300-438), Issue 30 of University of Kansas publications: Humanistic studies. University of Kansas Publications, 1952, pp. 34-35).

Muslim dokument pochází z období páté desátého století, se uvádí, že Ježíš a jeho učedníci držel půst ve stejný den jako Židy. To znamená, že židovsko-křesťané byli ještě drží Den smíření, zatímco řecko-Romans přišel s 50 denní Lenten-

postní období, které Ježíš nedodržoval (Tomson P. Lambers-Petry L. The Image of the Judaeo-Christians in Ancient Jewish and Christian Literature, Volume 158, 2003, pp. 70-72; Stern SM. Quotations from Apocryphal Gospels in 'Abd Al-Jabbar. Journal of Theological Studies, NS. Vol. XVIII, (1) April 1967: 34-57). Zprávy jiných historiků tento názor podporují (např. Pines, str. 32-34). Dále vidíme historické zprávy, že se toto stále dodržovalo v Transylvánii v 16. století (Liechty, str. 61-62).

Starý Radio Boží církve pozorovali Den smíření (a dalších svátcích) v průběhu 20. století. Jsme v Continuing Church of God pokračovat dnes pozorovat ji.

7. Svátek stánků: Náhled na to, jak bude svět vypadat pod Kristovou vládou

Svátek stánků snímků ukončeným událost v Božím plánu. Poté, co Ježíš zemřel za naše hříchy, aby vykoupil lidstvo, a poté, co On nám poslal Ducha svatého a vybral lidi na jeho jméno, aby se stal králové a kněží, aby s ním kralovat na zemi (Zjevení 05:10) a po jeho druhém příchodu, a poté, co mu nakonec umístil všechny hříchy na hlavu Satana oddělující jemu i hříchy z Boží přítomnosti a jeho lidé (což nás nakonec spojeny v jednom s ním smíření), pak jsme připraveni za toto závěrečné série událostí, zahájení založení tisícileté království Božího na zemi.

Svátek stánků snímků duchovní a materiální hojnosti, že dojde v průběhu tisíciletého panování Ježíše Krista, kdy lidé budou dodržovat Boží zákony, aniž by Satanovy podvody (Zjevení 20: 1-6). To je v protikladu k tomu, co se děje dnes ve světě podvedení Satanem (Zjevení 12: 9). Satanic podvod, který bude pryč poté (Zjevení 20: 1-3), je součástí důvod, proč většina, kteří vyznávají křesťanství byli uvedeni v omyl tím, „pěkné“ nepravých ministry, stejně jako důvod, proč mnoho z těch ministrů byli uvedeni v omyl (2 Korintským 11: 14-15).

Sám Ježíš, Drželi také slavnost stánků, ale také ji naučil za Jana 7: 10-26.

Zde jsou některé pokyny o tom z hebrejských písmech:

³³ Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ³⁴ „Mluv k synům Izraelským, řka:.,Každého patnáctého dne sedmého měsíce bude slavnost stánků za sedm dní s Pánem ³⁵ Na první den bude svaté shromáždění. Můžete vykonávat žádnou obvyklou práci na něm.

⁴¹ Budeš si to jako svátek Hospodinu za sedm dní v roce. Musí být statut navždy ve vašich generacích. Budete ji slavit v sedmém měsíci. ⁴² Budete bydlet ve stáncích po dobu sedmi dnů. Všichni, kdo jsou nativní Izraelity bude sídlit ve stáncích, (Leviticus 23: 33-35,41-42)

¹³ „se Pozorujete slavnost stánků za sedm dní, ... ¹⁴ A vy se radovat ve své slavnosti, vy a váš syn a tvá dcera, tvůj mužský sluha a vaše žena sluha i Levíta, cizinec a sirotek i vdova, kteří jsou v tvých branách. ¹⁵ Sedm dní budeš držet posvátný hody Hospodinu Bohu svému na místě, které Hospodin rozhodne,

nebot' Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná ve vší své úrody a v každé práci tvých rukou, takže že jistě radují.

16 „Třikrát ročně všichni vaši muži se ukáží před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si zvolí: na svátek nekvašených chlebů, na svátek týdnů a na svátek stánků, a nesmí se před Hospodinem ukázat s prázdnou. 17 Každý člověk musí dát podle toho, jak je schopen, podle požehnání Hospodina, svého Boha, který ti dal. (Deuteronomium 16:13-17)

Bůh měl starověký Izrael bydlet ve stáncích / stanů („sukkos“ v hebrejštině), v poušti po celá desetiletí předtím, než vstoupil do zaslíbené země. Tyto stánky, v jistém smyslu na snímku, které byly jen dědici země zaslíbené. Dokonce i během tisíciletí, kdy se Boží království vládne nad smrtelných národy, smrtelné lidé budou jen dědici Božího království. Musí překonat a růst v poznání a moudrosti zdědit zaslíbené.

Bůh říká, že Efraim (někdy zobrazující typ všeho Izraele v Písmu), které budou „bydlí v stáncích jako ve dnech svátku“ (Ozeáš 12: 9, Douay-Remeši). Izrael na poušti, byl druh všechny lidi, kteří musí projít a strastí zdědí sliby (1 Korintským 10:11). Byli přistěhovalci, čekal, že zdědí Boží zaslíbení.

My křesťané jsou si uvědomit, že nemají trvalé město v tomto věku, a podívat se do jednoho přijít (Židům 13:14). Pobývá v provizorních obydlích během svátku stánků pomáhá nám připomínají, že. Křesťané by měli navštěvovat bohoslužby, je-li to možné, každý den svátku stánků se učit (Deuteronomium 31: 10-13; Nehemiah 8: 17-18) jsou živé oběti, která je naším „rozumnou službu“ (Římanům 12: 1) ,

Svátek stánků je čas se **radovat** (Deuteronomium 14:26; 16:15). Použití souvisejícího desátku (obvyčejně nazvaný „Druhý desátek“) ukazuje, že to má být čas hojnosti (Deuteronomium 14: 22-26), ale také, že ministerstvo by mělo být postaráno v tomto věku (Dt 14: 27). Svátek stánků pomáhá snímek čas tisíciletých hojnosti. To nám dává nahlédnout do doby po Ježíšově přiznání.

Tisíciletí představuje sedmý den Božího 7,000 ročního plánu. Zajímavé je, že každých sedm let, v knize zákona bylo přikázáno být čten v svátku stánků (Deuteronomium 31: 10-13). To pomáhá obrázek, že zákon, včetně Desatera, bude udržován v milénium, jak Bible ukazuje, že zákon bude probíhat následně (Izaiáš 2: 2-3; více na přikázání lze nalézt v našem online zdarma brožuru *The deset přikázání*). To je žít podle Božích zákonů, které přinesou požehnání a hojnost v průběhu tisíciletí.

My křesťané nyní očekávají nadcházející tisíciletí a změny, ke kterému dochází v poslední polnici (1 Korintským 15:52), který je také nazýván první vzkříšení:

⁴ A viděl jsem trůny a seděli na nich, a soud byl spáchán na ně. Potom viděl jsem duše těch, kteří byli popraveni za jejich svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, který neměl před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo nebo na jejich ruku. A žili a vládli s Kristem tisíc let. (Zjevení 20: 4)

Bible ukazuje, že poté, co Ježíš shromažďuje církev se sebou, a poté, když sedí na trůnu, kde budeme vládnoucí s ním, bude mu sebral národy před ním a říkají křesťané:

³⁴ Pojd'te, vy požehnaní mého Otce, ujměte se království,
pro Vás připravil od založení světa: (Matouš 25:34).

Nyní ti, kteří drželi slavnost stánků těšíme se na to, protože pomáhá snímek o tisícileté království.

Na počátku druhého století Papias z Hierapole řekl:

[T] tady bude období několika tisíc let po vzkříšení z mrtvých, a že království Kristova bude zřízena v hmotné podobě na téhle zemi.

Dodržování svátku stánků je stín na nadcházející tisícileté království Boží, věrní křesťané drželi od novozákonní době.

Kde se dá zdrželo?

Svátek stánků je v podstatě „pout“ (Žalm 84: 1-5) období, což znamená, že obvykle zahrnuje cestování mimo něčí normální komunitu. Ježíš „přebýval jako ve stánku“ s lidmi, když tu byl (jak řecké slovo ἐσκήνωσεν v John 1:14 může být přeloženo podle Green JP. Interlinear Greek-English New Testament. Baker Books, 1996, 5th printing 2002, p. 282).

Zatímco někteří mylně tvrdí, že svátek stánků z minulosti přes dnešní doby musí být uchovávan pouze v Jeruzalémě, se jedná o omyl. Izraelité nebyli ani v Jeruzalémě po celá staletí poté, co příkazy pro jeho dodržování v Leviticus 23 byly zaznamenány, proto Jeruzalém nebyl

počáteční volbou pro ně. Bible ukazuje, že svátek stánků může být dodržován i v jiných než jeruzalémských městech (Nehemiáš 8:15; srov Dt 14: 23-24). Během druhého období chrámu (530 př.nl - 70 nl), Židé jej často drželi jinde (Hayyim Schausse poznamenal: „Sukkos byl velký festival i mimo Jeruzalém.“ Schausse H. *The Jewish Festivals: A Guide to Their History and Observance*, 1938. Schocken, p. 184).

To může být také zajímavé poznamenat, Polycarp ze Smyrny ve 2. století (*Life of Polycarp*, Chapter 19) a někteří další v Malé Asii v pozdním 4. století drželi svátek stánků v Malé Asii, ne v Jeruzalémě. To potvrzují i zdroje jako katolický svatý Jerome (*Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A*) a výzkum, který provedl kardinál 20. století Jean Danielou (Danielou, Cardinal Jean-Guenole-Marie. *The Theology of Jewish Christianity*. Translated by John A. Baker. The Westminster Press, 1964, pp. 343-346).

Devatenácté století anti-millennial učenec jmenoval Giovanni Battista Paganì napsala následující o egyptském Bishop Nepos třetího století, a těch, kteří podpořili tisíciletí:

... všichni ti, kteří učí tisíciletí orámované podle židovských představ s tím, že v průběhu tisíciletí bude obnoven Mojžíšův zákon ... Jedná se o tzv. Judaical Millenarians, ne jako bytosti Židé, ale jako ti, kdo vynalezli a zastávali tisíciletí podle ... Hlavními autory této chyby byli Nepos, africký biskup, proti němuž St. Dionysius napsal své dvě knihy o zaslíbeních; a Apollinaris, kterého sv. Epiphanius zmiňuje ve svém díle proti herezím. (Pagani, Giovanni Battista. Published by Charles Dolman, 1855, pp. 252-253)

Za zmínku stojí, že ani biskup Nepos, ani Apollinaris nebyli Židé, ale byli odsouzeni za to, že měli náboženství s „židovskými“ prvky víry. A protože je Apollinaris nazýván katolickým svatým, mělo by být jasné, že vážení nežidovští křesťanští vedoucí na počátku třetího století skutečně zastávali myšlenky, které byly odsouzeny alegoristy. Skutečnost, že se drželi „Mojžíšova zákona“, je pak důkazem, že oba chápali význam svátku stánků a dodržovali jej, avšak s křesťanským zaměřením.

Řecko-římský biskup a svatý Metoděj z Olympu v pozdní³ nebo počátkem 4. století učil, že svátek stánků bylo přikázáno, a že má k dispozici lekce pro křesťany:

Neboť když v šesti dnech stvořil Bůh nebe a zemi a dokončil celý svět a odpočinul dne sedmého ze všech svých děl, které učinil, a požehnal sedmý den a posvětil jej, tak i my jsme obrazně v sedmém měsíci, kdy jsou shromážděny plody země, přikázáni slavit svátek Pánu ... je přikázáno, že svátek našich stánků má být slaven Pánu ... neboť podobně jako Izraelité, kteří opustili hranice Egypta, nejprve přišli do stánků a odtud, když se znovu vydali na cestu, přišli do země zaslíbené, tak i my. Neboť i já, konaje svou pouť a vycházej z Egypta tohoto života, přišel jsem nejprve ke vzkříšení, které je pravým Svátkem stánků, a tam, postaviv svůj stánek ozdobený plody ctnosti, v první den vzkříšení, který je dnem soudu, slavím s Kristem tisíciletí odpočinku, jež se nazývá sedmý den, totiž pravou sobotu. (Methodius. Banquet of the Ten Virgins, Discourse 9)

Katolický kněz a učenec Jeroným říká, že nazaretští křesťané jej dodržovali a že věřili, že poukazuje na tisíciletou vládu Ježíše Krista (Patrologia Latina Volumen MPL025 Ab Columna ad Culumnam 1415 - 1542A). Toto dodržování svátku stánků nazaretskými křesťany na konci čtvrtého století bylo také potvrzeno katolickým a východoortodoxním svatým Epiphaniem ze Salamis.

Křesťanští Rozdíly z Izraelitů

Založené převážně na novozákonních písem, křesťané držet svátek stánků trochu jinak, než Izraelci udělali.

Záznamy ukazují, že svátek stánků byl zřejmě dodržován v Evropě během středověku (Ambassador College Correspondence Course, Lesson 51. "And the woman fled into the wilderness, where she hath a place ..." Rev. 12:6. 1968), stejně jako konkrétně v Transylvánii v 16. století (Liechty, str. 61-62), na místech bez palmových ratolestí. Existují také důkazy, že byl dodržován v Americe v 17. a 18. století. Dodržovala jej stará Radio Church of God a Worldwide Church of God po celém světě ve 20. století.

Jsme v Continuing Church of God i nadále, aby ji udrželi v místech po celém světě a také učí, že slavnost stánků bodů do tisíciletého panování Ježíše Krista v Božím království.

Svátek stánků byl pozorován mnoha moderními křesťany buď ve stanech, nebo v motelových/hotelových pokojích, které fungují jako

„stánky“ – dočasná obydlí – a nejen v chatrčích z palmových ratolestí, které Izraelité běžně používali. Nový zákon ukazuje, že křesťané mají jiný stánek (srov. Židům 8:2; 9:11-15), což je v souladu s tím, že si nemusí osobně stavět palmovou boudu. Bible ukazuje, že Izraelité přebývali hlavně ve stanech podle Exodus 33:8 (a někdy v jiných zjevně dočasných obydlích podle Deuteronomium 4:45-49), zatímco byli na poušti po čtyřicet let, a že Bůh je považoval za „stánky“ podle Leviticus 23:43. Žít ve stanech nebo motelových pokojích je dnes podobným typem dočasného obydlí/stánku.

Bible ukazuje, křesťané nemusejí dělat zvířecí oběti / oběti (Židům 9: 9) jako zápal, které Izraelci používají k poskytování během svátku stánků (Leviticus 23: 36-37). Namísto toho jsme se nabídnout sebe jako živé oběti, což je naše bohoslužba (Římanům 12: 1) -Která normálně obsahuje pravidelně navštěvují bohoslužby během svátku stánků.

Někteří se mohou divit, proč se účastní služby provádí pro všechny dny v svátek stánků, ale to není nutné pro dny nekvašených chlebů. Základním bezhotovostní Důvodem je, že příkaz říká: „Ty dodržují slavnost stánků za sedm dní ... Sedm dní budeš držet posvátný hody Hospodinu Bohu svému na místě, které Hospodin vyvolil“ (Deuteronomium 16: 13,15) , ale to není tak uvedeno příbuzný dnů nekvašeného chleba příkazy k tomu říká, že jíst nekvašené chleby sedm dní v Leviticus 23: 6 a Deuteronomium 16: 3, na rozdíl sledovat hody za sedm dní (děláme a „obět“ sedm dní nekvašeného chleba jíst nekvašené chleby na každém z dní). Bible také říká, že je v provizorních obydlích během svátku stánků (Leviticus 23:42), ale neuvádí, to souvisí s dalšími svátky.

Vzhledem k tomu, Satan bude vázán na tisícileté vlády (Zjevení 20: 1-2), bude existovat menší podvod poté. Odjíždíte na dobu svátku stánků a setkání denně pomáhá snímek v době, kdy bude svět úplně jiný, než je nyní.

„Přiď království Tvé!“ (Matouš 6:10).

Bible učí, že svátek stánků budou uloženy v tisíciletí a Bůh bude nakonec ‚Svatostánek‘ s námi

Prorocví Bible ukazuje, že svátek stánků budou uloženy v tisíciletí:

¹⁶ A stane se, že každý, kdo je nalevo od všech národů, které vytáhly proti Jeruzalému, musí jít z rok do roka klanět se králi Hospodinu zástupů a slaviti slavnost stánků. ¹⁷ I stane se, že podle toho, která z čeledí země nepřijdou do Jeruzaléma klanět se králi Hospodinu zástupů, na ně nebude přšet. ¹⁸ V případě, že rodina z Egypta nebude přijít a vstoupit dovnitř, se nemají děš; Obdrží mor, s nímž Hospodin udeří na národy, které nemají přijít do slavení slavnosti stánků. ¹⁹ To bude trest Egypta a trest všech národů, které nemají přijít k slavení slavnosti stánků (Zachariáš 14: 16-19).

Takže Bible učí, že Bůh se bude očekávat, že vše, aby slavnost stánků v budoucnu. Dokonce i katoličtí komentátoři uznávají, že Boží plán zahrnuje slavnost stánků. Katolický komentář k pasážím Zachariáš 14 státech:

Do té doby, kdy budou ti, kdo dosud pronásledovali církev, obrácení, a s velkou oddaností budou slavit svátky a vykonávat náboženské obřady k Boží cti, a zaslouží si velkou odměnu. (The Original And True Douay Old Testament Of Anno Domini 1610 Volume 2, p. 824)

Boží království nahradí všechna království tohoto světa (Zjevení 11:15), a tento festival pomáhá obraz tohoto oddělením (srov Zjevení 18: 4, 1 John 2: 18-19) křesťanské poutníky (1 Peter 2: 1-12) ze své obvyklé rutiny.

Vedení svátku stánků nám dává tušit v tomto věku, co se stane v budoucnu tisícileté království. Bible také ukazuje, že později, „stánek Boží“ bude na zemi „a on bude přebývat s“ námi (Zjevení 21: 3).

Udržet slavnost stánků teď je předzvěstí toho, co přijde do království Božího.

8. Poslední velký den: Boží Úžasný plán spásy pro lidstvo

Tento osmý den, v den, který následuje bezprostředně po sedm dní svátek stánků, obrázky dokončení plánu vykoupení.

„Knihu života“ - typický příklad spása - bude otevřena (Zjevení 20:12). To je jen před přijetím nového nebe a nové země (Zjevení 21:1). Židé nazývají tento festival *Shemini ,Azeret*, což znamená, osmý den shromáždění (také znamenat, že předchozí sedm dní svátku stánků byly dny montáže).

Zde je více na osmý den z Bible:

³⁴ ... „Každého patnáctého dne sedmého měsíce bude slavnost stánků za sedm dní k Pánu. ... ³⁶ Osmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění. ... Je to posvátná shromáždění, a budete dělat žádnou obvyklou práci na něm. (Leviticus 23: 34,36)

Tento den je často odkazoval se v církvi Boží kruzích jako *poslední velký den*, protože to, co Nový zákon stanoví, o tom:

³⁷ V poslední pak den ten veliký svátku toho, stál Ježíš a zvolal, řka: „Pokud někdo žizní, ať přijde ke mně a pítí. ³⁸ Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, z jeho srdce bude proudit řeky živé vody.“ (John 7: 37-38)

Ježíš, aby tento den, který přichází bezprostředně po skončení festivalu zobrazující tisíciletí, a učil na něj.

Po tisíciletí, co se stane?

Vzkříšení (Zj 20: 5).

Mrtvý stojan před Bohem. To by nezahrnoval skutečné křesťany dnes, neboť jsou vzkříšení, když se Ježíš vrátí. Ti, kteří v tomto vzkříšení musí být ti, kteří zemřeli v nevědomosti o pravé Boží plán

V minulých dobách. To je to, že soudný den Ježíš opakovaně zmínil:

⁷ A as you go, kázat, říka: „Království nebeské je na dosah ruky.“ ... ¹⁴ A kdo vás nepřijali, ani slyšet vaše slova, když se odchýlit od toho domu nebo města a setřeste prach ze svých nohou. ¹⁵ Amen, pravím vám, že to bude snesitelnější pro zemi Sodomy a Gomory v den soudu, než tomu městu! (Mt 10: 7,14-15)

²³ A ty, Kafarnaum, kteří jsou oslaveni do nebe, bude svržen do Hades; Nebo kdyby se zázraky, které se dějí u vás byla provedena v Sodomě, bylo by to zůstalo až do dnešního dne. ²⁴ Ale pravím vám, že to musí být snesitelnější pro zemi Sodomy v den soudu nežli vám. (Mt 11: 23-24)

Všimněte si, že je to snesitelnější v soudný den pro ty Bohem zničené v Sodomě a Gomore (Genesis 19:24), než u těch, kteří vědomě odmítuto Krista a poselství Jeho království.

Ježíš také učil, že „všechny hříchy být odpuštěno“ (Marek 3:28), s výjimkou „neodpuštělný hřích“ (Mk 03:29). Je s plněním z posledních velkých den, že všichni, kteří neměli příležitost pro záchranu bude skutečně mít tu příležitost, a téměř všichni budou akceptovat tuto nabídku.

Téměř všichni lidé, kteří kdy žili, bude spasen!

Ve 2. století, Polycarp Smyrna údajně učil o svátek stánků a poslední velký den (Life of Polycarp, kapitola 19).

Biblická pravda je, že díky Boží lásky, Ježíš přišel, aby zemřel za všechny:

¹⁶ Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna jen, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷ Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. (John 3: 16-17)

Takže to milující Bůh poslal svého Syna, aby zemřel za příbuzného málo nebo na světě?

Protestanti, kteří často citovat John 03:16, mají tendenci se učit, že svět *by mohlo* být zachráněno, ale že drtivá většina, kteří kdy žili utrpí v mukách navždy. Rovněž se zdá přehlédnout, že Ježíš přišel, aby zemřel

za všechny (Jan 3:17). Je to typ plánu spásy, že Bůh, který je vševědoucí a je láska by přijít s? Bible podporují myšlenku, že každý může být nyní uloženy? Pokud tomu tak není, je to fér?

Vzhledem k tomu, Bůh je vševědoucí a všemocný a je láska (1 John 4: 8,16), by Bůh již předurčen největší, který kdy žil k věčnému trápení?

Ne.

Jistě Bůh je natolik moudrý, že mají plán, který skutečně funguje.

Romans 9: 14-15 uvádí:

¹⁴ Co tedy řekneme? Je tam nepravostí s Bohem? Rozhodně ne! ¹⁵ Pro Říká Mojžíšovi: „budu mít slitování na koho budu mít slitování, a slituji se na koho budu mít soucit.“

Víme, že Bůh vybral část Izraele ve Starém zákoně, a několik dalších. Jak je to láska, když ostatní jsou odsouzeni k věčnému mučení?

Bůh „si přeje aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy“ (1 Timoteovi 2: 4). Důvod, že ne všichni byli povoláni v tomto věku bylo proto, že věděl, většina by neměla reagovat a snášet s pravdou až do konce, které mají být uloženy (viz Marek 13:13, Lukáš 8: 5-15). Ale to neznamena, že ti nezavolal teď byli všichni odříznuti a prohrál.

Bible učí, že mnohé z nich byly záměrně oslepil v tomto věku (Jan 12: 37-40; Izaiáš 44:18). Ti, kteří byli zaslepeni v tomto věku ještě možnost (viz John 9:41, Izaiáš 42: 16-18). Všimněte si také:

¹⁴ I bude znovu dělat podivuhodné dílo lidu tohoto ... ²⁴ Ty také, kdo chyboval duchem přijde k pochopení, a ti, kteří si stěžovali, naučí doktríny. (Izaiáš 29: 14,24)

Neexistuje žádný nadřezování s Bohem (Římanům 2:11). Tam bude příležitostí pro všechny jako „všech konců země uzří spásu našeho Boha“ (Izaiáš 52:10).

Ty, které nejsou součástí tohoto prvního vzkříšení, nazvaný „zbytek z mrtvých“ (Zjevení 20: 5), jsou vzkříšeni po tisíciletí je u konce. Jedná se o fyzické vzkříšení a bude zahrnovat ty, kteří mají pocit, že jejich naděje byla odříznuta (Ezechiél 37: 1-14).

I když budou posuzovány vinným z hříchu (Zjevení 20:12; Římanům 3:23; srov 1 Petr 4:17), „Mercy proti odsudku“ (Jakub 2:13). Bůh bude prosit všelikého těla (Jeremiáš 25:31, Izajáš 03:13) a mnozí budou reagovat (Izaiáš 65:24). I když ne všichni budou akceptovat jeho nabídku, a nejedná se o druhou šanci (ti, kteří skutečně měli šanci a plně zamítnuté Ducha svatého Boží nebude dostat, že možnost být odpuštěno za Mark 3:29), mnozí se budou kát. Poslední velký den pomáhá ukázat to.

Zvážit také následující:

¹⁹ Pane, má sílo a má tvrz, můj útočiště v den soužení, Pohané musí přijít k vám od končin země, a řeknou: „Jistě naši otcové zděděné lži, bezcennosti a neziskové věci.“ ²⁰ Bude člověk udělat bohy pro sebe, které nejsou bohové? ²¹ „Proto hle, já to jednou způsobím, aby věděli, já způsobím, aby věděli svou ruku a sílu, a oni poznají, že moje jméno je Hospodin (Jeremiáš 16: 19-21).

¹⁷ A zbytek z ní dělá v boha, jeho vyřezávanou obraz. Spadne dolů před ním, a klaní se, modlí se k němu a říká: „Osvobod' mě, vždyť jsi můj bůh!“ ¹⁸ Neznají ani pochopit; Pro Má zavřené oči, takže nemohou vidět, a srdce jejich, aby nerozuměli. ... ²² Zahladím, jako hustý oblak přestoupení svých, a jako oblak, vaše hříchy. Vrátit se ke mně, nebo jsem tě vykoupil. (Iz 44: 17,18,22)

Dokonce i ti, kteří přijali falešné tradice, včetně těch, kteří byli modláři (Izajáš 44: 17-18), bude mít svou první skutečnou příležitost k záchraně (Izaiáš 44:22). Miliardy v průběhu věků v Africe, Evropě, Asii, Severní a Jižní Americe a na ostrovy nikdy neslyšeli o Ježíši a skutečné evangelium království, a Bohem předzvěděl to a měl plán (Římanům 11: 2).

Jsme v Continuing Church of God se dohodly, že „Náš Bůh je Bohem spásy“ (Žalm 68:20) a učí, že On má plán záchrany, který ve skutečnosti pracuje pro více než jen relativně málo.

Existuje jen jedno jméno pod nebem, kterými lidé mohou být uloženy (Sk 4,12; srov Isaiah 43:11), a to je Ježíš Kristus (Skutky 4:10, John 03:18). Vzhledem k tomu, většina lidstva nikdy neslyšel pravdu o Ježíši a evangelium o Božím království (podrobnosti naleznete v našem zdarma brožuru *evangelium Božího království* na www.ccog.org), a „všichni lidé

uzří spásu boha“(Lukáš 3: 6), bude mít příležitost pro všechny dosáhnout záchrany-ani v tomto věku nebo ve věku přijít (srov Mt 12: 31-32; Lukáš 13: 29-30).

Budoucí věk přijít dorazí po druhém vzkříšení (jako pravých křesťanů v době, kdy jsou aktivována při prvním vzkříšení za Zjevení 20: 5-6) a obsahuje čas bílého trůnu rozsudku (Zjevení 20: 11-12). Isaiah (Izajáš 65:20), stejně jako římský katolík a ortodoxní svatý Irenej (Adversus haereses, Kniha V, kapitola 34, verš 2-3,4) uvedeno, že tento konkrétní věk přijít by bylo asi sto let dlouhé.

Tato myšlenka byla stále držena ve středověku těmi, které římská církev pronásledovala, jak je uvádí inkvizitor biskup Bernard Guidonis (BERNARD GUI: INQUISITOR'S MANUAL, Chapter 5).

Tato doktrína byla učil Rádio / Worldwide církev boha v 20. století a stále učí Continuing Church of God.

Boží plán spásy

Udržování biblické svátky připomíná skutečné křesťany pravé Boží plán spásy. Continuing Church of God chápe, jak Boží plán v souvislosti s tímto je vyložen dodržování svých svátků (Leviticus 23:37).

Bůh jasně učí, že on nechce pohanské praktiky používané uctívat:

29 Když Hospodin, tvůj Bůh, odřízne před tebou národy, které si jdou pro vyvlastnit, a vy je přemístit a přebývat v jejich zemi, 30 dbát na sebe, že nejste chycen se jimi řídit, poté, co byly zničeny před tebou a že nechcete dotazovat po bozích svých, řka: „Jak se ty národy sloužily svým bohům? Také budu dělat totéž.“ 31 Nebudeš uctívat Hospodina, svého Boha, v tomto smyslu; pro každý ohavnosti, které nesnáší činili bohům svým; neboť spalovat i své syny a dcery v ohni ke svým bohům. 32 Ať vám přikazují, dávejte pozor, aby ho pozorovat; Nebudeš přidejte do něj ani odvážet z ní. (Dt 12: 29 až 32)

Ti, kteří kombinují pohanské uctívání praktiky s těmi biblických obskurní Božího plánu spásy a zpravidla nerozumějí.

Nový zákon ukazuje, že apoštol Pavel pozorován biblickými svátky (např Skutky 18:21, 20: 6,16; 27: 9; 1 Corinthians 5: 7-8, 16: 8), jak je pořád zákony a zvyky svého lidé.

Paul výslovně odsoudila zahrnutí pohanské praktiky s biblickými zachovávání (1 Korinským 10: 20-23). Paul sám prohlásil blíží ke konci svého života, který držel všechny postupy Židé potřebné k udržení (Sk 28: 17-19; Sk 21: 18-24), a že by měly zahrnovat všechny svátky uvedené v Leviticus 23.

Platí pravidlo, že řecko-římské církve nesledují apoštol Pavel nabádání, aby ho napodobit, když napodobil Krista (1 Kor 11: 1), ani Apoštol Jan nabádání, aby i nadále chodit, když Ježíš procházel (1 Jan 2: 6 , 18-19), protože nevedou všechny biblickými svátky. Také tyto kostely obvykle kombinují pohanské praktiky v jejich uctívání kalendářů, které apoštolové protilehlých (1K 10: 20-23; 2 Kor 6: 14-18; Jude 3-4, 12; 1 J 2: 6).

Nedodržením Boží svátcích, ale non-biblické náhražky, mnozí si neuvědomují, že hřích musí být skutečně z našeho života, že Bůh volá jen některé teď, že všichni budou mít příležitost k záchraně v tomto věku nebo věk přijít a téměř všichni, kteří kdy žili budou uloženy v pozdější sklizni.

Boží svaté dny ležel částí jeho plánu spásy, že většina nerozumí. Je to úžasné a milující plán.

9. Chybné překlady a sobota

Proč většina, kteří vyznávají Ježíše, neudrží biblické svátky? Kromě anti-židovského cítění, kompromisu, nevědomosti a mylných představ o „tradici“, chybné překlady jsou důvodem, proč se mnozí neukazují ochotni akceptovat, že je třeba dodržovat Boží svátky.

Obvykle existuje několik chybně přeložených / nepochopených pasáží, které lidé mají tendenci ukazovat jako předpokládaný „důkaz“, že biblické svátky se ruší.

Koloským 2: 16-17

Pravděpodobně nejčastější částí Bible, která je často citována jako „důkaz“, že sobota a biblické svátky jsou zrušeny, je Koloským 2:16-17. Takže pojďme prozkoumat jeden mírně chybný překlad tohoto verše:

¹⁶ Protož žádný vás nesud' v mase nebo v nápoji, nebo ve vztahu k dovolené, nebo novoluní, nebo v den sváteční: ¹⁷ které jsou stínem toho, co přijde; ale *tělo* Krista (Koloským 2: 16-17, KJV).

Výše uvedený překlad je blízko, nicméně, to přidal slovo „je“ (což je důvod, proč překladatelů KJV dát *je kurzívou*), která není v původní řečtině.

Skutečně doslovný překlad by opustil ji, protože není tam. Všimněte si, že *Strong* čísla *Konkordance* a související slova na 17. verši:

3739. 2076 4639 ... 3588 ... 3195 3588 1161 4983 9999 3588 5547

Které jsou stínem toho, co přijde; je ale.... Tělo of ... Krista.

*Je třeba poznamenat, že 9999 znamená, že to tam bylo v biblickém textu-
slovo není slovo „je“ není v tomto písmu.*

Vzhledem k tomu, ze stejných tří *Silná slova* (# 4983, 3588, a 5547) se používají ještě další čtyři krát v Novém zákoně av těch dobách KJV překládá je jako „tělo Kristovo“ (Římanům 7: 4, 1 Korintským 10:16; 1 Kor 12:27, Ef 4:12) - stejně jako NBK-tak by měla mít KJV.

Proto, pokud tyto překladače byly prostě v souladu s sebou, byly by přeloženy Koloským 2: 16-17 se stát (a zahrnoval závorky nebo čárek):

¹⁶ Proto ať žádný člověk nesoudí v jídle a pití, nebo v souvislosti s festivalem nebo za dodržování nového měsíce nebo na sobotu ¹⁷ (pro ty věci jsou stínem toho, co všechno mají přijít), ale Kristovo tělo.

Nebo jinými slovy, nenechte ty mimo „tělo Kristovo“ (tj. církev, Koloským 1:18) soudit vás ohledně svátků, ale pouze pravou církev samotnou. Koloským 2:16-17 neříká, že sobota a svaté dny se ruší.

Dokonce i rané ortodoxní biskup Ambrose Milana uznal, že Koloským 2:17 byl odkazem na „tělo Kristovo“, jak napsal následující komentuje tomto verši:

Pojďme se tedy hledat tělo Kristovo ... kde je Kristovo tělo, tam je pravda. (Ambrose of Milan. Book II. On the Belief in the Resurrection, section 107)

Je smutné, že moderní překladatelé řeckého často ignorují, co výraz ve skutečnosti znamená.

Je to špatná exegeze (biblický výklad), spoléhat se na chybný překlad, aby se tvrdilo, že svaté dny se ruší.

Galatským 4: 8-10

Další obyčejná námitka je udržení svátcích je Galatským 4: 8-10. Někteří protestanti mají tendenci používat toto říkat, že žádné biblické termíny mají být dodrženy. Takže pojďme se podívat na to, co tyto verše vlastně učí:

⁸ Ale pak, samozřejmě, pokud jste nevěděli Boha, jste sloužil těm, které ze své podstaty nejsou bohové. ⁹ Ale nyní poté, co jste znám Boha, nýbrž poznání Bohem, jak je možné, že se dáte znovu mdlým a bídým prvků, ke kterému se zase touží být v otroctví? ¹⁰ Můžete sledovat dny a měsíce a období a roky.

Existuje několik problémů s anti-Holy Day argumentem zde.

Jedním z nich je, že Galatským byly pohany (ačkoli tam byli zřejmě někteří Židé řešit v pozdějších verších) a nebyly vedení biblických svátcích před konverzí.

Navíc neexistuje žádný způsob, že Bible by vyžadovala biblické požadavky jako „bídným prvky.“ Paul byl jasně varuje před pohanských obřadech jako Galatským měl „sloužil ty, které ze své podstaty nejsou bohové.“

Dalším důvodem je, že katolíci / protestanti / Eastern ortodoxní by měl zvážit, že často pozorovat různé dny a roky (neděle, Velikonoce, Vánoce, Silvestr), takže by neměly nic pozorovat, pokud se domnívají, že žádné náboženské dny je třeba dodržovat.

Galatským 4: 8-10 nedělá pryč s biblickými svátky, ale místo toho je varováním před lpí na non-biblické zachovávání.

Co sedmý den odpočinku?

Sedmý den, sobota, je prvním ze svátků Božích uvedených v Leviticus 23. I když se jedná o týdenní, nikoli výroční svatý den, několik krátkých komentářů se zdá být na místě.

Sedmý den v týdnu, biblický Sabbath, se nyní nazývá sobota. Ačkoli neděle je zobrazen na některých kalendářích jako sedmý den v týdnu, skutečnost je taková, že neděle je první den v týdnu. Nový zákon jasně ukazuje, že Ježíš (Lukáš 04:16, 21; 6: 6, 13,10), jakož i apoštoly a věrný (Sk 13: 13-15, 42-44, 17: 1-4, 18 : 4; Židům 4: 9-11), který vede sedmý den sobotu.

Mnozí tvrdí, že sedmý den sobota není v Novém zákoně přikázán, takže nemusí být zachovávan ještě dnes. Ale jediný způsob, jak toto tvrzení obhájit, je spolehnout se na chybné překlady Bible. Pokud se podíváme na to, co je považováno za původní řečtinu, původní aramejštinu a původní latinskou Vulgátu, je ve všech těchto jazycích zřejmé, že sedmý den sobota je pro křesťany přikázán.

Dokonce i podle některých katolických a protestantských překladů Bible měl sobotní odpočinek sedmého dne zůstat zachován pro poslušný křesťanský Boží lid:

⁴ neboť se někde hovoří o sedmý den tímto způsobem, „I odpočinul Bůh dne sedmého ode všech svých dílech“; ⁵ a znovu ve výše zmíněné místo, „oni nevstoupí do mého odpočinku.“ ⁶ Vzhledem k tomu, že zůstává, že někteří vstoupí do ní, a ti, kteří dříve obdrželi dobrou zprávu neměl vstoupit kvůli neposlušnosti, .. ⁹ Proto sobotní odpočinek stále zůstává pro Boží lid.¹⁰ A ten, kdo vstoupí do Božího odpočinku, spočívá od skutků svých, jako i Bůh od svých. ¹¹ Z tohoto důvodu, snažme se vstoupit do toho odpočinku, takže nikdo nemůže spadnout po týž příklad neposlušnosti. (Židům 4: 4-6,9-11, NAB)

⁴ Nebo někde on mluvil o sedmým dnem v těchto slovech: „Sedmého dne Bůh odpočinul od všeho díla svého.“ ⁵ A opět v průchodu nahore říká: „Budou nikdy vstoupit do mého odpočinku.“ ⁶ Stále zůstává, že někteří vstoupí do onoho odpočinutí, a ti, kteří dříve měli evangelium kázáno k nim nešel dovnitř, protože jejich neposlušnost ... ⁹ Zbývá tedy o Sabbath-odpočinek pro Boží lid; ¹⁰ pro každého, kdo vstoupí do Božího odpočinku také spočívá z jeho vlastní práci, stejně jako Bůh od svých. ¹¹ Pojdme se tedy vynaloží veškeré úsilí vstoupit do onoho odpočinutí, aby nikdo klesne po jejich příkladu neposlušnosti (Židům 4: 4-6,9-11, NIV)

Nový zákon jasně říká, že křesťané mají mít sedmý den sobotu. Kromě toho, že pro duchovní růst a osobní omlazení, v sobotu také obrázky přicházející čas Boží tisíciletých odpočinku.

Zatímco mnozí nepovažují sedmý den sobotu za svatý den, Bible ano (Leviticus 23:3; Exodus 20:8; Iz 58:13). Nový zákon varuje před jejím nedodržováním (Židům 4:4-11), přesto mnozí to obcházejí „prázdnými slovy“ (viz Efezským 5:26).

Je snad třeba také zmínit, že navzdory mis-překlady naznačuje jinak, druhá století biskup Ignác z Antiochie nenahradil sedmý den odpočinku s nedělí (Thiel B. Ignáce a v sobotu Sabbath Sentinel, Volume 69 (3):. 18-21 , 2016 a B. Thiel Více o Ignatius a v sobotu sabatu Sentinel, díl 70 (2): 15-17., 2017). Ani starověký dokument s názvem *Didaché* (Thiel B. Didaché a sobotu sabatu Sentinel, díl 69 (2):. 10, 19-20, 2016).

Pro více doložené informace o historii kostela, podívejte se na brožury
Where is the True Christian Church Today? a Continuing History of the
Church of God na www.ccog.org.

10. přebalených démonické dovolená

Co o Vánocích, Velikonocích a dalších náboženských svátcích, že mnoho profesorů Krista pozorovat?

Ještě pocházejí z Bible? Pokud tomu tak není, odkud pocházejí? Záleží na tom, podle Bible, když se jim udržet?

Existují četné svátky, že světové kostely potvrzují, i když ne všechny z nich jsou schváleny všechny z nich. Skrz historii, některé kostely někdy potvrdila, stejně jako někdy odsouzen, tytéž dovolenou.

I když je nad rámec tohoto návodu jít do všech podrobností o každé dovolené a jejich původ, je skutečností, že mnozí jsou přebalit ty démonické, jak často byly původně určeny ke splnění pohanského boha / bohyni předtím přijala různé kostely a / nebo přejmenován je.

Mnozí by překvapí, že řecko-římské teologové někdy odsoudila tyto svátky jako pohan a nevhodné pro křesťany, a to navzdory skutečnosti, že různé řecko-římské církve podporovat je v 21. století.

Nový rok ctěná Janus (bůh času) a Strenua (bohyně čištění a pohodu)

Bible začíná rok na jaře (Exodus 12: 2), ale to, co se běžně nazývá Nový rok je sledován na 1.ledna na moderních kalendářích. V pozdní 2. století našeho letopočtu, řecko-římský teolog Tertulián odsoudil ty, kteří vyznávali Krista, který se slaví verzi. Ale to nezastavilo mnoho lidí, kteří chtěli oslavit.

Encyklopedie katolika hlásí:

Křesťanští spisovatelé a koncily odsuzovali pohanské orgie a výstřelky spojené s festivalem ... slaveným na začátku roku: Tertullian obviňuje křesťany, kteří považovali obvyklé dárky - zvané strenae (fr. étrennes) podle bohyně Streny, jež předsedala novoročnímu dni (srov. Ovid, Fasti, 185-90) - za pouhé projevy přátelského styku (De Idol. xiv). (Tierney J. New Year's Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 11, 1911)

Kolem 487 nl, řecko-Romani se zdálo, aby přijaly „svátek obřízky“ na ^{1.ledna}. To však nezabránilo všechny pohanskou aktivitu.

Encyklopedie katolika poznámky:

Dokonce i v naší době sekulární rysy zahájení nového roku narušují náboženské dodržování svátku Obřízky a mají tendenci dělat pouhý svátek z toho, co by mělo mít posvátný charakter Svatého dne. Svatý Augustin poukazuje na rozdíl mezi pohanským a křesťanským způsobem slavení tohoto dne: pohanské hodování a excesy měly být usmiřovány křesťanským půstem a modlitbou (P. L., XXXVIII, 1024 sqq.; Serm. cxcvii, cxcviii). (Ibid)

Tak to také uvádí:

... ke konci šestého století Rada Auxerre (kan. I) zakázal křesťanů *strenas diabolicas observare*.

Výrazem *strenas diabolicas observare* ostře překládá z latiny do angličtiny jako „pozoruje nový čas ďábla.“ Je pravděpodobné, že novoroční předsevzetí jsou spojeny s modlitbami a praxí jednou udělených za pohanskou bohyni.

^{1.} lednu není biblický svátek, a dokonce i Římská církev zakázal některé ze svých atributů jako démonický.

Valentýn ctěná Faunus / Pan (bůh stád a plodnost)

Bible nemá dovolenou, jako je Valentýna, ale mnoho lidí ji pozorovat.

Zde je to, co katolická zdroj napsal o něm:

Kořeny svatého Valentýna spočívají ve starověkém římském svátku Lupercalia, který byl slaven února 15. Za 800 let Římanů věnován tento den bohu Lupercus. Na Lupercalia, mladý muž by rád název mladé ženy v loterii a pak držet ženu jako sexuální společník za rok ...

Katolická církev už ne oficiálně ctí svatého Valentýna, ale svátek má oba římské a katolické kořeny. (Počátky Valentýna <http://www.american catholic.org>)

Den pohanských kořenů a sexuální průkazu rozhodně není den, aby křesťané dodržovat. Tento typ chování byl varován před v novém zákonu (1K 6:18, Ju 4).

Všimněte si, některé islámské připomínky k Valentýna:

Oslavující oslavy Valentýna není přípustná, protože: Za prvé se jedná o inovovaný rekreační ... křesťané byli vědomi pohanských kořenů Valentýna. **Způsob, jakým se křesťané přijímají Den svatého Valentýna by měl být poučením pro muslimy ... Měli bychom se vyhnout všemu, spojené s pohanskými nemorálních praktik ..** Láska mezi rodinami, přáteli a vdaných osob nemusí být slaven v den s nimi. ... původ. (Rozhodnutí o slaví Valentýna [http:// www. Contactpakistan.com](http://www.Contactpakistan.com)).

Všimněte si, že muslimové spojit Valentýna s křesťanstvím (zřejmě falešný druhu kompromisů) a hříchu.

Jinými slovy, Valentýna způsobuje Kristovo jméno (prostřednictvím pojmu „křesťanství“), aby se rouhal mezi pohany (Římanům 2:24; Iz 52: 5). Nemají „Boží jméno rouhali kvůli tobě“ (Římanům 2:24) vedení pohanské svátky.

Skuteční křesťané nevedou přebalených démonické dovolenou (viz 1 Korintským 10:21).

Mardi Gras: Ďáblova Karneval

Karnevaly jako Mardi Gras a Valentýna (tzv Lupercalia níže) pocházel z pohanství:

Jeden z prvních zaznamenaných případů každoročního jarního festivalu je festival Osiris v Egyptě; ten připomínal obnovu života přinesenou každoroční záplavou Nilu. V Aténách, během 6. stol. př. n. l., byla každoroční slavnost na počest boha Dionýsa prvním zaznamenaným případem použití vozu (plováku) v průvodu. Bylo to během Římské říše, kdy karnevaly dosáhly nebývalého vrcholu občanských nepokojů a nemravnosti. Hlavními římskými karnevaly byly Bakchanálie, Saturnálie a Lupercalia. V Evropě tradice jarních oslav plodnosti přetrvala až do křesťanských dob ... Protože jsou karnevaly hluboce zakořeněny v pohanských pověrách a folklóru Evropy,

římskokatolická církev je nedokázala vymýtít a nakonec mnohé z nich přijala jako součást církevní činnosti. (Carnival. The Columbia Encyclopedia, 6th ed. 2015)

Bakchanálie byly zasvěceny bohu Bakchovi, nazývanému také Dionýsos. Byl bohem sklizně hroznů, vinařství a vína, rituálního šílenství, plodnosti, divadla a náboženské extáze v řecké mytologii. Sexuální oplzlost byla součástí oslav Bakchanálií. Jeho uctívání odsoudil řecko-římský vůdce Commodianus ve třetím století (Commodianus. On Christian Discipline. From Ante-Nicene Fathers, Vol. 4).

Alkohol, zejména víno, hrál důležitou roli v řecké kultuře Dionýsos je důležitým důvodem pro drsný životní styl (Gately I. Drink. Gotham Books, 2008, str. 11). Mardis Gras a Carnaval se zdají být ve vztahu k tomuto.

V pozdní druhé století, římskokatolický biskup a východní ortodoxní svatý Irenej odsoudil stoupence heretické Valentinus za účast na maso jíst pohanské svátky, když napsal:

V pozdním druhém století římskokatolický biskup a východní ortodoxní svatý Irenej odsoudil stoupence heretika Valentina za účast na masožravých pohanských svátcích, když napsal:

Proto se také stává, že „nejdokonalejší“ mezi nimi bez obav propadají všem těm druhům zakázaných činů, o nichž nás Písmo ujišťuje, že „ti, kdo takové věci činí, nezdědí království Boží.“ Například si nedělají žádné svědomí z jedení masa obětovaného modlám, domnívajíce se, že se tím nemohou žádným způsobem poskvřnit. A dále, při každém pohanském svátku slaveném na počest model, ... Jiní z nich se s nejvyšší chtivostí oddávají tělesným žádostem, tvrdíce, že tělesné věci mají být ponechány tělesné povaze, zatímco duchovní věci jsou vyhrazeny duchovním. Někteří z nich mají navíc ve zvyku poskvřňovat ony ženy, jimž vyučili výše zmíněnou nauku, jak bylo často přiznáno těmi ženami, které byly svedeny některými z nich, po jejich návratu do Církve Boží, a přiznáním tohoto spolu se zbytkem svých chyb. (Irenaeus. Against Heresies. Book 1, Chapter 6, Verse 3)

Později se pravověrní obhájce Arnobius (zemřel 330) varoval před typu posty, které pohané měli:

Co říkáte, ó moudří synové Erechtheovi? Co vy, občané Minervy? Mysl touží poznat, jakými slovy budete hájit to, co je tak nebezpečné udržet, nebo jakým uměním disponujete, abyste zajistili bezpečí osobám a věcem tak smrtelně zraněným. Není to falešná nedůvěra, ani nejste napadáni lživými obviněními: hanebnost vašich Eleusinií je prozrazena jak jejich nízkými počátky, tak svědectvím starobylé literatury, a konečně i samotnými znameními, jichž užíváte, když jste dotazováni při přijímání posvátných věcí: „Postil jsem se a pil nápoj; vzal jsem z mystické truhly a vložil do proutěného koše; přijal jsem znovu a přenesl do malé skříňky.“ (Arnobius. Against the Heathen, Book V, Chapter 26)

Arnobius dokonce zdálo, že varovat o ‚Mardi Gras‘ hostině následuje rychlá:

Zítřka je svátek Jupitera. Jupiter, jak předpokládám, hoduje a musí být nasycen velkými hostinami a dlouho naplňován dychtivou touhou po jídle skrze půst a hlad po obvyklém intervalu. (Arnobius, Against the Heathen, Book VII, Chapter 32)

Tak časní spisovatelé odsoudili dovolenou, která zní hodně podobně jako Carnaval / Mardi Gras kvůli svým vazbám na pohanské modloslužby.

Bible učí:

¹³ chod'me správně, jako v den, ne v hýření a opilství, ne v hanebnosti a chtíče, ne v sváru a závisti. ¹⁴ Ale oblecte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo plnit své žádostem. (Ř 13: 13-14)

Zatímco Bible neodsuzuje jásotu Mardi Gras a příbuzné zvyky jsou v rozporu s Písmem. V Bolívii říkají to „Děblova Karneval“ a otevřeně uctívají Satana jako svého boha!

Děblova Karneval (La Diablada) Každé jaro, Oruro přejde do režimu karnevalu ... Jedním z vrcholů je d'ábel tanečnice, jejíž tradice je odvozena od zvláštního druhu uctívání d'ábla. Oruro je hornické město a místní obyvatelé, tráví tolik času v podzemí, se rozhodl přijmout boha podsvětí. Křesťanská tradice velí, že to musí být d'ábel a Oruro věrný takto přijatý Satan nebo Supay, jako jejich boha / (Frommes. [Http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769](http://events.frommers.com/sisp/index.htm?fx=event&event_id=5769))

Carnaval / Mardis Gras je démonický svátek a už vůbec ne křesťan jeden. To nebyl dodržen Ježíšem ani žádný z jeho raného věrných následovníků.

Půjčil: zvrhlost Dnů nekvašených chlebů a letnicích?

A co postní?

I když slovo „půstu“ se rozumí jarní sezoně, je nyní pozorovat především v zimě hned po Mardi Gras.

The *World Book Encyclopedia* uvádí:

Lent je náboženské období pozorované na jaře ... Začíná na Popeleční středu, 40 dní před Velikonocemi, s výjimkou nedělí, a končí Velikonoční nedělí (Ramm B. Lent. *World Book Encyclopedia*, 50th ed. 1966).

Co Popeleční středu?

No, není to původní křesťanský ani biblický svatý den.

Encyklopedie katolíka hlásí:

Popeleční středa Jméno *umírá cinerum* (den popel), který nese v Římského misálu se vyskytuje v prvních existujících kopiích Gregorian Sacramentary a pravděpodobně se datuje od přinejmenším osmém století.

V tento den jsou všichni věřící podle starobylého zvyku nabádáni přistoupit k oltáři před začátkem mše, a tam kněz, namočiv palec do předtím požehnaného popela, označí čelo (Thurston H. Ash Wednesday. *The Catholic Encyclopedia*, 1907).

Tak, římská církev jej přijal oficiálně v 8. století.

Je třeba také poznamenat, že myšlenka umístit kříž popelem na čele pochází z boha slunce uctívání a jinými formami pohanství:

Zasvěcenci mithraického kultu ... by napříště měli sluneční kříž na čele. Podobnost s křížem z popela vyrobeným na čele na křesťanskou Popeleční středu je zarážející. Někteří navrhli, že

jde o příklad prvních křesťanů přejímajících prvky z mithraického kultu; jiní navrhuji, že oba kulty čerpaly ze stejného prototypu. (Nabarz P. The Mysteries of Mithras: the pagan belief that shaped the Christian world. Inner Traditions/Bear & Company, 2005, p. 36)

Popeleční středa. Tento údajně křesťanský svátek pochází z římského pohanství, které jej převzalo z védské Indie. Popel byl považován za símě boha ohně Agniho, se schopností smýt všechny hříchy... Na římském novoročním Svátku smíření v březnu lidé nosili žíněné roucho a koupali se v popelu, aby odčinili své hříchy. Tehdy stejně jako dnes byl Silvestr svátkem jídla, pití a hřešení, podle teorie, že všechny hříchy budou následující den smazány. Jako umírající bůh března vzal Mars hříchy svých ctitelů s sebou do smrti. Proto karneval připadl na dies Martis, den Marta. V angličtině to bylo úterý, protože Mars byl spojován se saským bohem Tiwem. Ve francouzštině se karnevalový den nazýval Mardi Gras, „Tučné úterý“, veselý den před Popeleční středou. (Walker B. The Woman's Encyclopedia of Myths and Secrets. HarperCollins, 1983, pp. 66-67)

Kde se čtyřicetidenní postní Fast vzal?

Bible hovoří o 50 denní lhůty počítat, což je místo, kde můžeme získat název Letnic. Kolem čtvrté šestá století, řecko-Romani drželi nějaký typ 50 dnů půstu na který měl podobnost k islámského půstu ramadánu (Pines, str.32). V době, to změnilo na čtyřicet-denní abstinence jedné nebo více (obvykle potravin) předměty.

První křesťané samozřejmě nevedli postní protože i katolická svatý opat John Cassian v pátém století realizovaného:

Nicméně byste měli vědět, že dokud prvotní církve zachovávala svou dokonalost neporušenou, toto dodržování půstu neexistovalo. (Cassian John. Conference 21, THE FIRST CONFERENCE OF ABBOT THEONAS. ON THE RELAXATION DURING THE FIFTY DAYS. Chapter 30)

Tak, on připustil, že postní a přidá se, že původní věrný nedodržel ji.

Apoštol Pavel použil udržet beránka a dny nekvašených chlebů (1 Korintským 5: 7-8). Zatím neučinil tak za něco zvané Lenta. Nicméně, protože dny nekvašených chlebů zapojit sedmidenní „rychle“ z kvasu, kolem té době mnoho volat Velikonoce, může se stát, že v některých případech spojeno s Římem a Egyptem cítil, že období abstinence by bylo vhodné, ale množství času, stejně jako to, co se zdrželi, pestrá.

Socrates Scholasticus napsal v 5. století:

Půsty před Velikonocemi budou shledány jako různě dodržované u různých lidí. Ti v Římě se postí tři po sobě jdoucí týdny před Velikonocemi, s výjimkou sobot a nedělí. Ti v Ilýrii a po celém Řecku a Alexandrii dodržují šestitýdenní půst, který nazývají „čtyřicetidenní půst“. Jiní začínají svůj půst od sedmého týdne před Velikonocemi a postí se jen tři nebo pět dní, a to v intervalech, přesto tuto dobu nazývají „čtyřicetidenní půst“. ... někteří uvádějí jeden důvod pro to a jiní jiný, podle svých různých představ. Lze také vidět neshodu ohledně způsobu abstinence od jídla, stejně jako o počtu dní. Někteří se zcela zdržují všeho, co má život; jiní jedí pouze ryby ze všech živých tvorů; mnozí spolu s rybami jedí i drůbež, s tím, že podle Mojžíše byla i ona stvořena z vod. Někteří se zdržují vajec a všech druhů ovoce; jiní přijímají pouze suchý chléb; ještě jiní nejedí ani to; zatímco jiní, kteří se postili až do deváté hodiny, poté přijímají jakýkoli druh potravy bez rozdílu... Protože však nikdo nemůže předložit písemný příkaz jako autoritu... (Socrates Scholasticus. Ecclesiastical History, Volume V, Chapter 22)

Apoštolové zcela jistě neměl lišící půst s různými požadavky (srov 1 Korintským 1:10, 11: 1). Tento poločas denní Lenten půst nejsou jako čtyřicet-denní půst uvedené v Bibli, která zahrnovala nepřítomnost ze všech potravin a vody (Exodus 34:28; Luke 4: 2).

Co se týče Lent je původ, všimněte si, co jeden učenec napsal:

Čtyřicetidenní půst byl dodržován ctiteli babylonské Ištar a ctiteli velkého egyptského prostředního boha Adonise či Osirida ... Mezi pohany se zdá, že toto postní období bylo nepostradatelnou předehrou k velkým výročním (obvykle jarním) svátkům. (Bacchiochi S. God's Festivals in Scripture and

Je pravděpodobné, že myšlenka na čtyřicetidenní půst pocházela z Alexandrie v Egyptě, nebo z Řecka a je spojena s pohanskou bohyní Ištar. Vzhledem k tomu, Babyloňané převzali Řekové a Egypťané, by to mohlo být, když začal tuto praxi.

Vzhledem k tomu, první křesťané pozorovali Dny nekvašených chlebů, zabalené pohanské půst byl zřejmě substituovány různými způsoby řecko-Romans.

Všimněte si, že apoštol Pavel varuje před zapojit se do pohanských obřadech:

¹⁴ Nenechte využít sami v nerovném týmu s nevěřícími; jak může čestnost a právních lámání být partnery, nebo co může světlo a tma mají společného? ¹⁵ Jak může Christ dospět k dohodě s Beliar a jaké sdílení může být tam mezi věřícím a nevěřícím? ¹⁶ Boží chrám nemůže ohrozit s falešným bohům, a to je to, co jsme - chrám Boha živého. (2 Kor 6: 14-16, NJB)

¹⁹ Co to znamená? Že věnování potravy k falešným bohům činí něco? Nebo že falešní bohové sami činit něco? ²⁰ Ne, to ne; pouze to, že když pohané obětují, co je obětováno jimi obětován démonům, kteří nejsou Boha. **Nechci vám umožní sdílet s démon** s. ²¹ Nemůžete pít kalich Páně a kalich démonů stejně; nemůžete mít podíl na Pánově stolu a stolu démonů stejně. ²² Opravdu chceme vzbudit Pánovu žárlivost; jsme silnější než on? (1 Kor 10: 19-22, NJB)

Ať už z Egypta, římského pohanství nebo jiných démonických zdrojů na jednom místě postní nepochází od byla Bible. Ani to přijde z časných tradice prvních následovníků Ježíše.

Někteří si myslí, že jsou dostatečně silné duchovně, takže mohou míchat pohanství, ale oni jsou opravdu vzbuzuje Boží hněv podle apoštola Pavla.

velikonoční

Mnoho lidí si neuvědomuje, že Velikonoce (Ištar) měla být Pesach, se stěhoval do neděle kvůli zbabělosti a nenávisti Židů (tamtéž, str. 101-103).

Všimněte si, co respektována protestantský učenec J. Gieseler informoval o druhém století:

Nejdůležitější v tomto svátku byl den pesachu, 14. Nisan... V něm jedli nekvašený chléb, podobně jako Židé, po osm dní... nikde mezi nimi není stopa po výročním svátku vzkříšení... křesťané Malé Asie se odvolávali ve prospěch svého pesachového slavení 14. Nisan na Jana. (Gieseler, Johann Karl Ludwig. A Text-book of Church History. Harper & Brothers, 1857, p. 166)

Ačkoli křesťané stále pesach na ¹⁴ Nisan, protože si přeje distancovat, protože revolt Židé v očích římskými autoritami, mnoho z řecko-Romans v Jeruzalémě, Římě a Alexandrii (ale ne Malé Asie) rozhodl přejít beránka na neděli. Zpočátku, oni drželi verzi Pesach a nebyl dodržen vzkříšení dovolenou.

Všimněte si také následující z G. Snydera:

První křesťané oslavovali smrt Ježíše s Pascha jídlem (eucharistie) na lunárním dnem židovského Pesach (poznámka 1 Kor. 5: 7-8).

První křesťané slavili smrt Ježíše paschální hostinou (eucharistií) v lunární den židovského pesachu (srov. 1 Kor. 5:7-8). Zpočátku nebyla žádná výroční oslava vzkříšení. Nakonec, v pohanském světě, byl den vzkříšení přidán ke svátku pascha. Tím dnem byla neděle. (Snyder GF. Irish Jesus, Roman Jesus: the formation of early Irish Christianity. Trinity Press International, 2002, p. 183)

Vzhledem k tomu, některé v Malé Asii a jinde nešla spolu se změnou data na neděli, Mithras uctívání Emperor Constantine volal rady Nicea, který deklaroval neděli na řecko-Romans. Constantine sám pak prohlásil:

Nemějme tedy nic společného s odporným židovským davem; neboť jsme od našeho Spasitele obdrželi jinou cestu. (Eusebius' Life of Constantine, Book III chapter 18)

Křesťané by neměl nenávidět Židy, ani nedodržuje Boží svatý den, jen proto, že mnoho Židů učinit pokus tak učinit.

Ježíš nikdy uvedeno, že židovský závod byl odporný (Byl Žid), ani to, že si změnil datum Pesach. Zatím slunce uctívání Constantine uzavřena jinak. A neděle dodržování je nyní známý jako Velikonoce. Ale protože praktiky slunce-uctívání a zamezení praktik, které byly považovány za příliš „židovský“ je opravdu důvod, proč se Velikonoce pozorovat, když je.

Mnohé z jejích zvyků, jako jsou velikonoční vajíčka, velikonoční zajíček a velikonoční oheň, pocházejí z pohanství podle římskokatolických zdrojů (např. Holweck FG. Easter. The Catholic Encyclopedia, Volume V. Robert Appleton Company. 1909).

Anglikánský biskup JB Lightfoot napsal:

... církve Malé Asie ... řídily svůj velikonoční svátek podle židovského pesachu bez ohledu na den v týdnu, ale ... ty v Římě, Alexandrii a Gálii dodržovaly jiné pravidlo, čímž se vyhýbaly i zdání judaismu. (Lightfoot, Joseph Barber. Saint Paul's Epistle to the Galatians: A Revised Text with Introduction, Notes and Dissertations. Published by Macmillan, 1881, pp. 317, 331)

A název Velikonoce? Jedná se o respelling ze slunce bohyně a ,královna nebes‘ Ishtar:

Ištar byla zároveň bohyní plodnosti i války. ... Easter neboli Astarte je v podstatě týž kult starého babylonského sexuálního uctívání, zavedený bojovnicí-královnou Semiramis, jež měla touhu po krvi. (Kush H. Faces of the Hamitic People. Xlibris Corporation, 2010, p. 164)

Ištar byla vnímána jako ztělesnění planety Venuše a spolu s bohem slunce Šamašem a bohem měsíce Sinem tvořila astrální trojici. (Littleton CS. Gods, Goddesses, and Mythology, Volume 6. Marshall Cavendish, 2005, p. 760)

Bible varuje před porce ,královna nebe‘:

¹⁷ Copak nevidíš, co dělají v judských městech a na ulicích Jeruzaléma? ¹⁸ Děti sbírají dříví, otcové zapalují oheň a ženy hnětou těsto, aby pekly koláče pro Královnu nebes; a obětovali oběti mokré bohům cizím, aby mohly vyprovokovat mne k hněvu. (Jeremiáš 7: 17-19)

Koláče byly podobné „mazancům“ (Platt C. The Psychology of Social Life. Dodd & Mead, 1922, p. 71). „Královna nebes“?

Jeremiáš 7... Koláče pro královnu nebes (v. 18). Pravděpodobně odkaz na babylonskou bohyni plodnosti Ištar, bohyni planety Venuše. (The Wycliffe Bible Commentary, Electronic Database. Copyright (c) 1962 by Moody Press)

Křesťané by se neměli jmenován dovolenou po pohanské bohyně, jejíž praktiky Bible odsuzuje. Přesto většina, kteří vyznávají křesťanství nezdá, že mají problém s tím.

Zelený čtvrtek a eucharistická hostitele

Jako další ,náhražka‘ za pesach někteří dodržují ,Zelený čtvrtek‘. Zde je něco z toho, co o něm učí The Catholic Encyclopedia:

Svátek Zeleného (neboli Svatého) čtvrtku slavnostně připomíná ustanovení eucharistie a je nejstarším ze zachovávání příznačných pro Svatý týden. V Římě byly k této připomínce brzy přidány různé doprovodné obřady... přináší výročí ustanovení liturgie. ... Zelený čtvrtek byl vyplněn řadou obřadů radostného charakteru: křtem katechumenů, smířením kajících, svěcením svatých olejů, mytím nohou a připomínkou požehnané eucharistie... (Leclercq H. Maundy Thursday. The Catholic Encyclopedia. Vol. 10. New York: Robert Appleton Company, 1911)

Zelený čtvrtek se vyjme s řadou obřadů radostným charakterem. Křest začátečníků, smíření kajících, svěcení svatých olejů, mytí nohou, a připomenutí požehnané eucharistie ... (Leclercq H. Zelený čtvrtek Katolická encyklopedie Vol 10. New York:... Robert Appleton Company, 1911)

„Ustanovení eucharistie“ v podstatě odkazuje na Ježíšovu proměnu symbolů spojených s pesachem. Římská církev přiznává, že k tomu přidala obřady, že se jednalo o výroční událost a že bylo praktikováno mytí nohou. Římská církev jinde připouští, že laici dříve prováděli mytí nohou, ale to už není její praxí (Thurston H. Washing of Feet and Hands. The Catholic Encyclopedia. Vol. 15. New York: Robert Appleton Company, 1912).

Dále jen „eucharistické hostitel“, který je nyní používán římské církve se liší od toho, co původní křesťané udělali.

Encyklopedie katolika učí:

Chléb určený k přijetí eucharistického posvěcení se běžně nazývá hostie, a ačkoliv tento termín může být rovněž vztažen na chléb a víno oběti, je zvláště vyhrazen chlebu. Podle Ovidia toto slovo pochází z hostis, nepřítel: „Hostibus a domitis hostia nomen habet“, protože předkové obětovali své poražené nepřátele bohům jako oběti. Je však možné, že hostia je odvozeno od hostire, udeřit, jak se nachází u Pacuvia... první křesťané... prostě používali chléb, který sloužil jako potrava. Zdá se, že forma se od dnešní lišila jen málo. (Leclercq H. "Host" The Catholic Encyclopedia. Vol. 7. Nihil Obstat. June 1, 1910)

První křesťané používají nekvašené chleby, nikoliv kulatý hostitele, který vypadá jako „slunce“, který byl použit v pohanství.

Nanebevzetí Panny Marie

První křesťané původně neměl ctít Ježíšovu matku Marii. Takže tam, kde vznikla myšlenka předpokladu Marie pochází?

Zjednodušeně řečeno, z apokryfní literatury ve čtvrtém století (nebo možná již na konci třetího století) but hlavně ještě později, než je. Ačkoli katolická Epiphanius to snažil zkoumat, byl nejistý o tom, kdy je to opravdu první rozvinutou jasně souvisí s ženami, které držených do pohanského uctívání bohyně (Panarion Epiphanius, 78.11.4).

Staří Římané měli 1-3denní svátek pro bohyni Dianu. Prvního dne údajně sestoupila na zem a třetího dne, 15. srpna, zjevně slavili její nanebevzetí jako královny nebes. Je to stejný den jako katolický svátek Nanebevzetí Panny Marie (Kerr E. William Faulkner's Yoknapatawpha:

"a Kind of Keystone in the Universe." Fordham Univ Press, 1985, p. 61). Někteří to nepovažují za náhodu (Green CMC. Roman religion and the cult of Diana at Aricia, Volume 0, Issues 521-85150. Cambridge University Press, 2007, p. 62; Frazer JG. The Magic Art and the Evolution of Kings V1, Volume 1. Kessinger Publishing, 2006, pp. 14-17).

Existuje souvislost mezi Dianou a různými dalšími bohyněmi a tím, jak je vnímána Marie (Fischer-Hansen, s. 49). Přesto katolický svatý Augustin výslovně označil Dianu za jedno z několika „falešných a lživých božstev“ (Augustine. The Harmony of the Gospels, Book I, Chapter 25).

Je podezření, že toto bylo formálně přijato v římské církvi alespoň částečně díky vlivu islámu, jelikož Mohamedova ‚panenská‘ dcera Fatima údajně také vstoupila na nebesa. Toto ‚nanebevzetí‘ není biblický svatý den. Je to přebalený pohanský přežitek ‚královny nebes‘ (Jeremiáš 7:17-19).

den Halloween / Všech svatých

Zatímco myšlenka uctít památku života a smrti člověka jako světce není proti Písmu (srov Soudci 11: 38-40), uctívání svatých a obětování pro ně je proti apoštolské učení.

Satan chtěl, aby se mu Kristus klaněl a uctíval ho (Matouš 4:9), ale Ježíš odmítl (Matouš 4:10). Šimon Mág (Sk 8:9-23) údajně povzbuzoval své následovníky, aby ho ctili/uctívali (Irenaeus. Adversus haereses, Book 1, Chapter 23, Verses 1-5).

Apoštol Petr nejen odsoudil Simon Magus, zakázal si Gentile z sklánějí nebo vzdá poctu k němu (Skutky 10: 25-26). Apoštol Pavel zakázal pohany z obětovat se k němu a Barnabáše (Sk 14: 11-18). Apoštolové v podstatě oba tvrdili, že oni byli muži, a to by nemělo být provedeno. Raní křesťané tomu rozuměli a neměli dělat takové. Postupem času se však někteří heretici začali uctívat ostatky na konci druhého století.

Úcta reklamovaných světců začal být významný problém s řecko-římských kostelů ve čtvrtém a pozdějších stoletích, přestože to nebyla apoštolská praxe.

Všimněte si následující:

Začleněním známých pohanských obrazů, jako jsou keltští bohové, Zelený muž a dvouhlavé postavy, do kostelů a katedrál církevní představitelé povzbuzovali obyvatelstvo, aby ve své mysli propojilo obě duchovní tradice, čímž údajně usnadňovali přijetí nového náboženství a zjemňovali přechod od starých způsobů k novým. (Pesznecker S. Gargoyles: From the Archives of the Grey School of Wizardry. Career Press, 2006, p. 85)

V knize, výše uvedené prohlášení předcházelo zkrácenou verzí následujících že papež „Gregory, Veliký“ napsal kolem 600 AD:

Řekni Augustinovi, že by v žádném případě neměl ničit chrámy bohů, nýbrž pouze modly v nich. Ať je, poté co je očistí svěcenou vodou, nechá stát a umístí do nich oltáře a ostatky svatých. Neboť jsou-li tyto chrámy dobře postaveny, měly by být obráceny z uctívání démonů ke službě pravému Bohu. ... Ať tedy v den zasvěcení jejich kostelů nebo na svátek mučedníků, jejichž ostatky jsou v nich uchovávány, si postaví chýše kolem svých bývalých chrámů a slaví tuto příležitost náboženskou hostinou. Budou obětovat a jíst zvířata už ne jako oběť ďáblu, ale ke slávě Boží, jemuž jako dárci všech věcí vzdají díky za to, že byli nasyceni. (Gregory I: Letter to Abbot Mellitus. Epistola 76, PL 77: 1215-1216)

Papež Řehoř obhajoval začlenění na pohanských praktik. Přesto, Bible je proti a tyto typy obětí jako démonických (1K 10: 20-21). Kromě toho, že Bible učí, že poté, co oběť Ježíše, že není potřeba zvířecích obětí (Židům 10: 1-10). Dovolovat výše pro „svatými dny“ ukáže, že je to také pozůstatek pohanství a že jsou skutečně démonické svátky.

Mnoho šaty biblicky nevhodně (srov 1 Timoteovi 2: 9) a někdy také jako čarodějnice (což Bible condemns- Exodus 22: 8), o Halloweenu. To není biblicky přiměřeným oslava a rozhodně nebyl raně křesťanský.

Svátek Všech svatých byl vyhlášen v sedmém století a později přesunut na 1. listopadu, a předchozí večer se stal známým jako Halloween (Mershman F. All Saints' Day. The Catholic Encyclopedia. Vol. 1. Nihil Obstat. March 1, 1907).

31. října byl den pozorován staří Druidové:

Druidové, řád kněží ve starověké Galii a Británii, věřili, že o Halloweenu vycházejí ubližovat lidem duchové, přízraky, víly, čarodějnice a elfové. ... Z těchto druidských představ pochází dnešní používání čarodějnic, duchů a koček v halloweenských oslavách... Zvyk používat listí, dýně a kukuřičné stvolky jako halloweenské dekorace pochází od druidů. Rané národy Evropy měly také svátek podobný druidskému... V 700. letech římskokatolická církev pojmenovala 1. listopad Svátkem Všech svatých. Staré pohanské zvyky a křesťanský svátek byly sloučeny do halloweenské slavnosti. (Halloween. World Book Encyclopedia, vol 9. Chicago, 1966: 25-26)

To může být zajímavé, aby zvažila, co je to katolický spisovatel napsal:

Proč by papež kladl katolickou oslavu mrtvých na vrchol pohanských oslav mrtvých? Protože katolické svátky navazují a naplňují smysl těch pohanských. (Killian Brian. Halloween, as autumn celebration, reminder God's name is hallowed. Catholic Online International News. 10/31/06)

Je fakt, že mnoho spojené s Church Říma chutí a chlubí pohanských připojení pro svou víru. Je Bibli, že, a tak, by měl vypadat jako zdroj doktríny (viz 2. Timoteovi 3:16) a odsuzuje používání pohanských forem uctívání (Deuteronomium 12: 29-32; Jeremiáš 10: 2-6; 1 Kor 10:21; 2K 6: 14-18).

Vánoce

Narozeninové oslavy byly stále odsuzovány na konci 3. století Arnobiem (Arnobius. Against the Heathen, Book I, Chapter 64).

Kromě toho, Tertullian varoval, že k účasti na zimních oslav s věnci a dar-dávat z jednoho hledíce k pohanským bohům. Tam byl jeden takový oslava známý jako Saturnalia, který byl slaven od pohanů na konci prosince.

Nárokovaná „otec latinské teologie,“ Tertullian odsoudil zimní slavnosti, jako je Saturnalia (od pohanského boha, jehož jméno znamenalo bohatá), který proměnil Vánoce, když napsal:

Minervalia patří Minervě stejně jako Saturnálie Saturnovi; Saturnovi, které musí nutně slavit i malí otroci v době Saturnálií.

Rovněž se musí ulovit novoroční dárky a dodržet Septimontium; a všechny dary o zimním slunovratu a svátku milého příbuzenství musí být vyžádány; školy musí být ověnceny květinami; manželky flaminů a aedilové obětují; škola je uctěna o stanovených svatých dnech. Totéž se děje v den narození modly; navštěvuje se každá okázalost d'ábla. Kdo si bude myslet, že se tyto věci hodí ke křesťanskému pánovi, ledaže by to byl ten, kdo je považuje za vhodné i pro toho, kdo pánem není? (Tertullian. On Idolatry, Chapter X)

Kolem doby Tertulliana měli římsí biskupové Zephyrinus (199-217) a Callistus (217-222) pověst kompromisu a korupce (a to je potvrzeno takovými římskokatolickými svěťci, jako je Hippolytus (Hippolytus. Refutation of All Heresies, Book IX, Chapter VI)) a dovozovali lidem ve své církvi, kteří dělali kompromisy s pohanstvím, atd.

Říman Saturnalia a sami perský Mithraism byly adaptace sudým dřívější pohanské náboženství - to starověkého babylonského tajemství kultu. Staří Babyloňané slavili reborn Nimrod jako novorozené Tammuz uctíváním evergreen strom. Bible odsuzuje uctívání zahrnující jehličnatých stromů (Deuteronomium 12: 2-3; Jeremiáš 03:13; 10: 2-6).

Babyloňané také slavili znovuzrození slunce během období zimního slunovratu. 25.prosince^{ročník} byl nakonec vybrán jako datum Ježíšova narození, protože Saturnalia a další bůh slunce uctívání se stalo v té době roku:

V roce 354 n. l. biskup Liberius z Říma nařídil lidem slavit 25. prosince. Patrně si vybral toto datum, protože lidé v Římě jej již dodržovali jako svátek Saturna, slavící narozeniny slunce. (Sechrist EH. Christmas. World Book Encyclopedia, Volume 3. Field Enterprises Educational Corporation, Chicago, 1966, pp. 408-417)

Helios Mithras je jeden bůh... Neděle byla zasvěcena na počest Mithry a šestnáctý den každého měsíce mu byl posvátný jako prostředníkovi. 25. prosinec byl pozorován jako jeho narozeniny, natalis invicti, znovuzrození zimního slunce, nepřemožitelného navzdory drsnosti období. (Arendzen J. Mithraism. The Catholic Encyclopedia, Volume X. Nihil Obstat, October 1, 1911)

Emperor Constantine byl stoupenec boha Slunce Mithras, který byl považován za unconquered slunce a byl jeden narozený ze skály v podzemí jeskyně. Možná proto, že z toho, jeho matka Helena rozhodne věřit mýtu, že Ježíš se narodil v podzemní skalnaté jeskyně.

Řím nyní vyučuje tento (a to autor zaznamenal, že „narození“ zobrazí vícekrát v Vatikánu), ale ve třetím století jeden z jeho příznivců, Commodianus, odsoudil skalní božstvo:

Nepřemožitelný se narodil ze skály, je-li považován za boha. Nyní nám tedy řekněte, které z těchto dvou je první. Skála překonala boha: pak je třeba hledat tvůrce skály. Navíc jej líčíte i jako zloděje; ačkoli, kdyby byl bohem, jistě by nežil krádeží. Jistě byl ze země a monstrózní povahy. A hnál cizí voly do svých jeskyní, stejně jako to učinil Cacus, syn Vulkána. (Commodianus. On Christian Discipline)

Ježíš se nenarodil ze skály, a přesto je tak nyní Jeho narození částečně vyličeeno. Rovněž není pravda, že se narodil 25. prosince. Badatelé uznávají, že pastýři by nebyli venku se svými stády na poli (jak Bible ukazuje v Lukáš 2:8) tak pozdě jako 25. prosince, a že biblicky zmíněné (Lukáš 2:1-5) „sčítání lidu by v zimě nebylo možné“ (Christmas. The Catholic Encyclopedia, 1908).

Mnohé z těchto postupů a zvyky spojené s Vánocemi pocházejí z pohanství jako skuteční odborníci se přiznat. Ani Ježíšovi apoštolové, ani jejich časné následovníků pozorovat Vánoce.

Přebalit Pohanské svátky

Zatímco Bible nezakazuje sekulární dovolenou (jako střízlivý Den nezávislosti zachovávaní), první křesťané nemodlil s mrtvými světců, ani pozorovat něco podobného den Všechny světce ani Vánoce. Mnoho pohanská božstva byly v podstatě změnila z bytí ‚bůh něco‘, aby byl nazýván ‚svatý něco‘.

Některé z pohanských praktik mohly změnit, ale zabalené démonické prázdniny jsou stále není křesťan, ani oni jsou ty, které Ježíš a jeho následovníci brzy zachována. Mnoho svátky, které lidé udržují přišel z pohanství, a dokonce mají vazby na starověké babylónské tajemství náboženství. Když Bůh poslal Nehemiah pomoci Izraelce, kteří byli ovlivněny Babylon, si všimnout toho, co Nehemiah řekl, že:

³⁰ I očistil jim všechno pohana. (Nehemiah 13:30)

Nový zákon varuje před ohrožení víry a „Mystery Babylon Veliký“ (Zjevení 17: 5). Všimněte si, co Bible učí, že Boží lid by měl dělat, co se týká „Velký Babylon“:

⁴ Vyjděte z něho, mého lidu, abys sdílet ve svých hříších, a jinak se zobrazí jeho pohromy. (Zj 18: 4)

Křesťané by měli uprchnout pokušení a hřích (1 Korinským 6:18; 2. Timoteovi 2:22), to obejmout, ani podporovat ji. Neměly by kombinovat pohanské praktiky s uctíváním pravého Boha (1 Korinským 10: 19-21; 2 Korinským 6: 14-18), iv případě, že je tradice (Matouš 15: 3-9).

11. Boží svaté dny nebo lži?

Které dny by měly zůstat věřícími?

Před více než 1600 lety byly Boží svaté dny odsouzeny antisemitou Janem Zlatoústým, který je nyní považován za katolického a ortodoxního svatého. Před několika lety protestantská publikace Christianity Today dokonce nazvala Jana Zlatoústého „největším kazatelem rané církve“ (John Chrysostom Early church's greatest preacher. Christianity Today, August 8, 2008).

John Chrysostom veřejně kázal proti Fall svátkům v roce 387 našeho letopočtu, protože lidé, kteří vyznávali Krista byli jejich pozorování. On výslovně uvedeno svátek troubení, Den smíření (,rychlý ... na dveře‘), a na slavnost stánků:

Slavnosti žalostných a ubohých Židů brzy po nás pochodují jeden po druhém a v rychlém sledu: svátek Trumpet, svátek stánků, půdy. V našich řadách je mnoho lidí, kteří říkají, že si myslí, jako my. Někteří z nich se budou dívat na festivaly a jiní se připojí k Židům při držení svých svátků a pozorování svých půstí. Chtěl bych řídit tento zvrácený zvyk z církve právě teď' ... Pokud jsou židovské ceremonie ctihodné a skvělé, naše jsou lži ... Bůh nenávidí jejich svátky a sdílíte s nimi? Neřekl ani tenhle nebo ten festival, ale všechny spolu.

(John Chrysostom. Homily II Against the Jews I:1; III:4. Preached at Antioch, Syria on Sunday, September 5, 387 A.D.)

Je důležité si uvědomit, že John Chrysostom si musí uvědomit, že církev ve druhém století ve svém regionu držala Passover současně s Židy a že katolická církev stále zachovávala Letnice. Tím, že kázal, co učinil, kázal Ján Chrysostom proti své vlastní církvi, jak římská a ortodoxní katolíci tvrdí, že drží Pašpor a Letnice - protože oba tyto svátky budou součástí "všechno společně".

Navíc Jan Zlatoústý ve skutečnosti kdysi napsal ve prospěch „svátku Židů“ zvaného Letnice (Chrysostom J. The homilies of S. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople: on the Acts of the Apostles).

Tak připustil, že po Ježíšově vzkříšení museli být věřící přítomni na tom, co bylo tehdy považováno za „židovský svátek“.

Kdyby Bůh byl proti všem těm dnům, proč by je měli apoštolové držet? Zřejmým důvodem je, že následovali příklad Ježíše a neměli důvod věřit, že byli nějak odvráceni.

Jak již bylo řečeno, Nový zákon nazývá jeden z takzvaných "židovských" svatých dnů "veliký." Poznamenejme následující z katolického překladu:

³⁷ A v poslední, **velký den slavnosti** stál Ježíš a volal (John 7:37, Rheims Nový zákon).

Kdo má pravdu?

Ti, kteří následují Ježíšovy praktiky nebo ti, kteří je odsoudí?

Připomeňme, že John Chrysostom v tomto případě poněkud správně uvedl:

„V případě, že židovské obřady jsou úctyhodné a skvělé, naše jsou lži.“

Které dny by měly být sledovány? Které mají „**velký den**“ podle Bible?

Které dny jsou lži?

Jeho logika ohledně Vánoc 25. prosince byla také zjevně chybná a založená na lžích a dezinformacích (Addis WE, Arnold T. A Catholic Dictionary: Containing Some Account of the Doctrine, Discipline, Rites, Ceremonies, Councils, and Religious Orders of the Catholic Church. Benziger Brothers, 1893, p. 178).

Mělo by být zřejmé, že Boží dny nejsou lži, ale dny Jana Zlatoústého (a těch církví, které přijaly dny, jež propagoval) byly jasně lži. Dokonce i katolický svatý Tomáš Akvinský napsal, že sobota a v podstatě všechny biblické svaté dny měly význam pro křesťany (The Summa Theologica of St. Thomas Aquinas.).

Je zajímavé, že The Catholic Encyclopedia obsahuje zprávu, že „paulikiáni byli často popisováni jako přežití rané a čisté formy

křesťanství“ (Fortescue A. Paulicians). Řecko-římský autor 11. století napsal, že paulikiáni „představují naše uctívání Boha jako uctívání modly. Jako bychom my, kteří ctíme znamení kříže a svaté obrazy, byli stále zapojeni do uctívání d'áblů“ (Conybeare F.C. Addend ix III in: The Key of Truth: A Manual of the Paulician Church of Armenia. Clarendon Press, Oxford, 1898, p. 149).

Uvědomení, že mnozí, kteří tvrdili, že Kristus nesprávně pozoroval démonické svátky, není nový a někteří je odsouzeni po staletí.

Tradice a / nebo Bible?

Poměrně málo lidí na planetě se dokonce snaží uchovat Boží svaté dny. Většina těch, kteří tvrdí, že mají náboženství, které s Bibliou spojují, mají další dny.

Někteří si zachovávají náboženské svátky, které nejsou biblické kvůli tlaku členů rodiny. Někteří nebudou držet biblické Svaté dny kvůli tlakům své společnosti a / nebo jejich zaměstnavatelů.

Ježíš varoval, že ti, kteří ho následovali, by měli očekávat, že budou mít problémy s rodinnými příslušníky (Matouš 10:36) a se světem. Neřekl jim, že budou kompromitovat se světem, který by nenáviděl Jeho pravé následovníky (Jan 15: 18-19), ale snažit se o dokonalost (Matouš 5:48).

Nový Živý překlad učí následující o Božím lidu:

³. Nemají kompromisy se zlem, a chodí jen po jeho stezkách. (Žalm 119: 3)

Jste ochotni kompromitovat se zlem? Satan se snaží, aby hřích vypadal dobře (Genesis 3:1-6), a jeví se jako „anděl světla“ (2 Korintským 11:14-15). Budete dodržovat jeho svátky, i když se vám zdají dobré?

Řecké a římské náboženství mají tendenci uvážit, že dodržování jejich svátků je založeno na tradici - často však tyto tradice začaly v pohanství. Protože mnozí z minulých (a současných) vůdců ve svých vírách schvalovali tyto tradice, mnozí se chovají, jako by byli přijatelní pro Boha.

Zatímco tradice, které jsou v souladu s Božím slovem, jsou v pořádku (1 Korintským 11: 2, 2 Tesalonickým 2:15), ti, kteří jsou v konfliktu s

Bibliou, by neměli být dodržováni. Všimněte si, že Nový Zákon to jasně říká:

⁸ Dejte si pozor aby vás někdo nesvedl prostřednictvím filozofie a prázdného podvodu, podle tradice lidí, podle základních principů světa, a ne podle Krista. (Kolosanům 2: 8)

³ On odpověděl a řekl jim: „A proč vy přestupujete přikázání Boží kvůli své tradici ... ⁷ Pokrytci Dobře prorokoval Izaiáš o vás říká?!:

⁸ „Tito lidé přiblížit se ke mně ústy svými, a ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne ⁹ A marně uctívají Mě, když učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými. '." (Matouš 15: 3 , 7-9)

Boží slovo zmiňuje, že mnozí přijali tradice, které by neměli a povzbuzuje k pokání od těch, kteří si to uvědomí:

¹⁹ Pane, má sílo a má tvrz, můj útočiště v den soužení, Pohané přijdou k tobě od končin země, a řeknou: „Jistě naši otcové zděděné lži, bezcennosti a neziskové věci.“ (Jeremiáš 16:19)

Bible učí, že cizí náboženské pozorování jsou démonické:

¹⁶ Oni ho vyprovokoval k žárlivosti cizími bohy; S ohavností ho vyprovokovali k hněvu. ¹⁷ Obětovali d'áblům, ne Bohu, bohům, že neví, k novým bohům, nově přichozím zaměstnancům, které vaši otcové neměli strach. (Deuteronomy 32: 16-17)

Oznámení potvrzuje tento koncept od pozdně římského katolického francouzského kardinála Jean-Guenole-Marie Daniélou:

Pohanský svět a křesťanská církev jsou zcela neslučitelné; nelze současně sloužit Bohu i modlám. (Daniélou J. The Origins of Latin Christianity. Translated by David Smith and John Austin Baker. Westminster Press, 1977, p. 440)

Skutečně, pohanský svět a křesťanská církev jsou zcela neslučitelné; Nelze současně sloužit Bohu i modlám.

Přesto mnozí, včetně jeho církve, tak činí dnes, když pozorují pohanské svátky, které byly modifikovány křesťanskými termíny a změnami praxe. Pochopte, že Ježíš řekl: "Pokud zůstanete v mém slově, jste mými

učedníky. A poznáte pravdu a pravda vás osvobodí." (Jan 8: 31-32). Boží svaté dny nás zbavují pohanství.

Zvažte, že apoštol Pavel varoval:

¹⁴ Nenechte se zapráhnout do cizího jha spolu s nevěřícími. Jaké společenství má spravedlnost s bezpráví? A jaké společenství má světlo s temnotou? ¹⁵ A co má společného Kristus s Belial? Nebo jaká část má věřící s nevěřícím? ¹⁶ A co dohoda má chrámu Božího s modlami? Protože jste chrám živého Boha. Jak řekl Bůh:

"V nich budu bydlet a procházím mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem."

¹⁷ Z tohoto důvodu

"Vyjděte mezi nimi a buďte odděleni, praví Hospodin, nedotýkejte se toho, co je nečistého, a přijdu vás."

¹⁸ „Budu otec na vás, a budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů. (2 Korintským 6: 14-18)

Všimněte si, že Bůh bude Otcem těm, kteří nebudou součástí pohanských praktik. Ne otec těm, kteří je objímají jako součást uctívání.

Ačkoli někteří se chovají tak, že praktikují, že pohané milují Boha,

³² Říkáte: „Chceme být jako národy, stejně jako národy světa, kteří slouží dřeva a kamene.“ Ale to, co máte na mysli, se nikdy nestane. (Ezechiel 20:32, NIV)

²⁶ Kněží její dělat, natahují zákona mého, a znesvěcují moje svaté věci; Nerozlišují mezi svatým a společným; Učí, že mezi nečistým a čistým není žádný rozdíl; A zavřeli oči, aby uchovávali své soboty, abych byl mezi nimi znesvěcen. (Ezechiel 22:26, NIV)

Bůh říká, že to dělá rozdíl. Místo toho, aby se mu to líbilo, včetně pohanských praktik přinese Jeho hněv (Ezechiel 30:13)! Obhajování smyslných světských praktik je démonické (Jakub 3: 13-15).

Boží svaté dny nebo co?

Bible označuje Boží svátky jako "svaté shromažďování" (např. Čísla 28:26; 29:12) nebo "svaté svátky" (Izajáš 30:29).

Bible opakovaně odsoudí pohanské pozorování jako špatné a démonické (1 Korintským 10: 20-21; 1 Timoteovi 4: 1). Bible říká, že nespojuje nebeské oslavy s uctíváním Boha (Deuteronomium 32, Jeremiáš 10, 1 Korintským 10: 20-21).

Přesto mnozí se rozhodli dodržovat kalendář bohoslužeb, který je v Bibli Nepodporuje. Použití praktik, které apoštol Jan spojuje s antikristy (1 Jan 2: 18-19).

Nebiblické svátky jsou podporovány démony a pomohly zakrýt Boží plán nad miliardy věků.

Ježíš řekl, že Bůh chce být v pravdě uctíván:

²⁴ Bůh je Duch a ti, kdo uctívají, musí uctívat v duchu av pravdě. (Jan 4:24, NJB)

Přebalené démonické svátky nezachovávají pravého Boha. Bůh chce, abyste mu důvěřovali a dělával své věci, nikoliv vaše (Příslaví 3: 5-6).

Biblické Svaté dny pomáhají znázornit Boží plán spásy. Počínaje obětí Ježíše na Pesachu, přes úsilí žít „nekvašeným“ životem, přes volání prvotin v tomto věku (Letnice), přes polnice Zjevení a vzkříšení, přes připomenutí role Satana v našich hříších a Kristovy usmiřující oběti, přes znázornění tisíciletého království Božího na zemi (Svátek stánků), až po poznání, že Bůh nabídne spásu všem (Poslední velký den) – části Božího plánu jsou tak odhaleny a učiněny křesťanům hmatatelnějšími.

Bible říká křesťanům napodobovat apoštola Pavla, jak napodoboval Ježíše (1 Korintským 11: 1).

Ježíš držel biblické Svaté dny (Lukáš 2: 41-42; 22: 7-19; Jan 7: 10-38; 13). Neměli byste následovat jeho příklad, jak učil (Jan 13: 12-15)?

Apoštol Pavel držel biblické Svaté dny (Skutky 18:21; 20: 6,16; 21: 18-24; 27: 9; 28: 17-18; 1 Korintským 5: 7-8; 16: 8). Pavel varoval před těmi, kdo by je ohrozili démonickými praktikami (1 Korintským 10: 19-

21). Lidé, kteří tvrdí, že řídí Boha Bible, by měli být očištěni od pohanství (Nehemiah 13:30, 2 Petra 1: 9).

Apoštol Jan držel biblické Svaté dny, ale varoval před lidmi, kteří tvrdili, že jsou křesťanští, neplní své praktiky:

¹⁸ Dítka, to je poslední hodina; A jak jste slyšeli, že Antikrist přichází, i teď přišlo mnoho antikristů, díky nimž víme, že je to poslední hodina. ¹⁹ Vyšli z nás, ale nebyli z nás; Nebo kdyby byli z nás, th ey by byly i nadále s námi; Ale vyšli, aby se ukázalo, že nikdo z nás nebyl. (1 Jan 2,18-19)

Měli by křesťané zachovávat stejné biblické Svaté dny jako své apoštoly, jako to držel Jan? John psal, že ti, kteří falešně prohlašují, že jsou křesťanští, kteří nedodržují jeho praktiky, fungují jako antikristi.

Když přijde na sváteční dny a na dovolenou, komu máme poslouchat? Slovo Boží nebo lidské tradice? Zatímco tam mohou existovat správná místa pro tradici, nikdo by neměl přijímat tradici, která je v rozporu s Božím slovem.

Protože Boží slovo je pro učení výhodné (2 Timoteovi 3:16), možná bychom se měli naučit od Petra a reakce ostatních apoštolů na náboženské vůdce jejich dne:

²⁹ Měli bychom poslouchat Boha než lidi. (Sk 5,29)

Budete následovat příklady Ježíše a apoštolů a budete držet Boží Svaté dny jeho cestou a nedovolíte, aby vás tradice lidských rad zastavila?

Posloucháte ty, kteří "prohlašují, že jsou svaté shromáždění" (Leviticus 23: 8,21,24,27,35,36), které jsou biblickými svátky Božím (Leviticus 23:37)?

Ježíš řekl:

²¹ Mí bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a plní je. (Lukáš 8:21)

Jste skutečně jedním z Ježíšových bratrů? Křesťané mají být (Římanům 8:29). Musíme být rozděleni pravdou (Jan 17:19).

Vy nebo váš dům slyšíte Boží slovo a uděláte to? Budete zachovávat Boží Sváté dny nebo tradice, které jsou démonicky inspirované?

„¹⁴ Sloužit Pánu! ¹⁵ I když se zdá, zlo vám sloužit Pánu, vybrat si pro sebe dnes, komu budete sloužit“jako pohanských bohů,, v jejichž zemi bydlíte. Ale já a můj dům budeme sloužit Pánu "(Jozue 24: 14-15).

Vyberte Boží dny.

Svaté dny	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
	Noční bohoslužba Pesach začíná při západu slunce							
	Bře	Dub	Dub	Bře	Dub	Dub	Bře	Dub
	31	20	9	29	16	6	25	12
Všechny svaté dny začínají při západu slunce předchozího večera								
První den Svátku nekvašených chlebů	Dub	Dub	Dub	Bře	Dub	Dub	Bře	Dub
	2	22	11	31	18	8	27	14
Poslední den Svátku nekvašených chlebů	Dub	Dub	Dub	Dub	Dub	Dub	Dub	Dub
	8	28	17	6	24	14	2	20
Letnice	Kvě	Čvn	Čvn	Kvě	Čvn	Čvn	Kvě	Čvn
	24	13	4	20	9	1	16	5
Svátek trub	Zář	Rij	Zář	Zář	Zář	Zář	Zář	Zář
	12	2	21	10	28	18	6	24
Den smíření	Zář	Rij	Zář	Zář	Rij	Zář	Zář	Rij
	21	11	30	19	7	27	15	3
Svátek stánků	Zář	Rij	Rij	Zář	Rij	Rij	Zář	Rij
	26	16	5	24	12	2	20	8
Poslední velký den	Rij	Rij	Rij	Rij	Rij	Rij	Zář	Rij
	3	23	12	1	19	9	27	15

Boží den trvá od západu do západu slunce. Proto všechny výše uvedené svaté dny, kromě noci Pesach, začínají večer před uvedeným datem.
Například v roce 2026 začíná první den Svátku nekvašených chlebů při západu slunce 1. dubna a trvá do západu slunce 2. dubna.

Continuing Church of God

USA kancelář Continuing Church of God se nachází na adrese: PO Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA.

Continuing Church of God (CCOG) webové stránky

CCOG.ASIA Toto místo má zaměřit na Asii a má různé články v několika asijských jazycích, stejně jako některé položky v angličtině.

CCOG.IN Tato stránka je zaměřena na ty z indické dědictví. Má materiály v angličtině a různých indických jazycích.

CCOG.EU Tento web je zaměřen směrem k Evropě. Má materiály v několika evropských jazycích.

CCOG.NZ Tato stránka je zaměřena na Novém Zélandu a jiní s britsko-sestoupil pozadí.

CCOG.ORG To je hlavní internetové stránky Continuing Church of God. Slouží lidem na všech kontinentech. Obsahuje články, odkazy a videa, včetně týdních a svátků kázání.

CCOGAFRICA.ORG Tato stránka je zaměřena na ty, které v Africe.

CCOGCANADA.CA Tato stránka je zaměřena na ty, v Kanadě.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Jedná se o španělský jazyk internetové stránky pro Continuing Church of God.

PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Toto je webová stránka Filipínách s informacemi v angličtině a Tagalog.

Zprávy a historie webové stránky

COGWRITER.COM Tato webová stránka je hlavním nástrojem hlásání a má zprávy, učení, historické články, videa a prorocké aktualizace.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Jedná se o snadno zapamatovatelné internetové stránky s články a informace o historii kostela.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Jedná se o on-line rádia webové stránky, které se vztahuje na zprávy a biblických témat.

YouTube video Kanály pro kázání a Sermonettes

BibleNewsProphecy kanál. CCOG sermonette videa.

CCOGAfrica kanál. CCOG Zprávy z afrických jazycích.

CDLIDDSermones kanál. CCOG zprávy ve španělském jazyce.

ContinuingCOG kanál. CCOG Video kázání.

Boží svaté dny nebo démonické prázdniny?

Když si myslíte o prázdninách, co přijde na mysl? Myslíte si, že o stálezelené stromy, věnce, králíci, vejce, hot-cross buchtu a kostýmech čarodějnic?

Zatím žádný z těchto symbolů jsou schváleny v Bibli. Víte, co Bible skutečně učí?

Apoštol Pavel napsal:

19 Co to říkám poté? Že modla je něco, nebo to, co je nabízeno k modlám něco? 20 spíše, že věci, které pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu, a nechci, abyste byli společníky démonů. 21 Nemůžete pít kalich Páně a kalich démonů; nemůžete účastnit stolu Páně a stolu ďáblů. 22 Nebo budeme provokovat Pána k žárlivosti? Jsme silnější než on? (1 korintský 10:19-22)

Měli byste mít Boží svátcích či démonické dovolenou?